

Wageningen UR Livestock Research

Partner in livestock innovations

Rapport 653

Emissies uit een ligboxenstal voor melkvee met roostervloer voorzien van cassettes in de roosterspleten. Meetprogramma Integraal Duurzame Stallen

November 2012

LIVESTOCK RESEARCH
WAGENINGEN UR

Colofon

Uitgever

Wageningen UR Livestock Research
Postbus 65, 8200 AB Lelystad
Telefoon 0320 - 238238
Fax 0320 - 238050
E-mail info.livestockresearch@wur.nl
Internet <http://www.livestockresearch.wur.nl>

Redactie

Communication Services

Copyright

© Wageningen UR Livestock Research, onderdeel van Stichting Dienst Landbouwkundig Onderzoek, 2012

Overname van de inhoud is toegestaan, mits met duidelijke bronvermelding.

Aansprakelijkheid

Wageningen UR Livestock Research aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen.

Wageningen UR Livestock Research en Central Veterinary Institute, beiden onderdeel van Stichting Dienst Landbouwkundig Onderzoek vormen samen met het Departement Dierwetenschappen van Wageningen University de Animal Sciences Group van Wageningen UR (University & Research centre).

Losse nummers zijn te verkrijgen via de website.

De certificering volgens ISO 9001 door DNV onderstreept ons kwaliteitsniveau. Op al onze onderzoeksopdrachten zijn de Algemene Voorwaarden van de Animal Sciences Group van toepassing. Deze zijn gedeponeerd bij de Arrondissementsrechtbank Zwolle.

Abstract

This study reports the emissions of ammonia, odour, fine dust (PM10 and PM2.5), methane and nitrous oxide from a loose housing dairy cattle barn with cubicles provided with a slatted floor with cassettes with rubber flaps between the slats.

Keywords

Ammonia, odour, fine dust, methane, nitrous oxide, emissions, dairy cattle, modified slatted floor

Referaat

ISSN 1570 - 8616

Auteur(s)

J. Mosquera
J.M.G. Hol
J.W.H. Huis in 't Veld
J.P.M. Ploegaert
N.W.M. Ogink

Titel

Emissies uit een ligboxenstal voor melkvee met roostervloer voorzien van cassettes in de roosterspleten. Meetprogramma Integraal Duurzame Stallen

Rapport 653

Samenvatting

In dit onderzoek zijn de emissies bepaald van ammoniak, geur, fijn stof (PM10, PM2,5), methaan en lachgas uit een ligboxenstal voor melkvee met roostervloer voorzien van cassettes in de roosterspleten.

Trefwoorden

Ammoniak, geur, fijn stof, methaan, lachgas, emissies, melkvee, aangepaste roostervloer

LIVESTOCK RESEARCH
WAGENINGEN UR

Rapport 653

Emissies uit een ligboxenstal voor melkvee met roostervloer voorzien van cassettes in de roosterspleten. Meetprogramma Integraal Duurzame Stallen

J. Mosquera

J.M.G. Hol

J.W.H. Huis in 't Veld

J.P.M. Ploegaert

N.W.M. Ogink

November 2012

Voorwoord

Om integraal duurzame stallen in de praktijk toe te kunnen passen moeten de emissies van ammoniak, geur, broeikasgassen en fijn stof worden gemeten. Om dit te stimuleren is in 2009 door het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie het “Meetprogramma Integraal Duurzame Stallen” opgestart. Dit programma ondersteunt een deel van de kosten van het meten van de emissies uit deze huisvestingssystemen. De metingen worden in opdracht van bedrijven uitgevoerd.

Aan Wageningen UR Livestock Research is door Mts. De Koe te Molkwerum opdracht gegeven om de emissies te meten uit een ligboxenstal voor melkvee met roostervloer voorzien van cassettes in de roosterspleten. In dit rapport worden de resultaten van deze metingen weergegeven.

Dr. J. Mosquera
Projectleider
Wageningen UR Livestock Research

Samenvatting

Om de toepassing van integraal duurzame stallen in de praktijk te stimuleren is in 2009 door het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie het "Meetprogramma Integraal Duurzame Stallen" opgestart. Dit meetprogramma geeft bedrijven financiële ondersteuning voor het meten van de emissies van ammoniak, geur, fijn stof en broeikasgassen uit huisvestingssystemen die als integraal duurzaam worden beschouwd.

In dit rapport worden de metingen gerapporteerd die in het kader van het hiervoor genoemde onderzoeksprogramma uitgevoerd zijn op het melkveehouderijbedrijf van Mts. De Koe te Molkwerum (ligboxenstal met roostervloer voorzien van cassettes in de roosterspleten). Het beoogde emissiereducerende principe van dit systeem (BWL 2010.34.v1) is gebaseerd op:

1. Het versneld afvoeren van de emitterende bron (urine) naar de kelder door de geprofileerde rubber toplaag.
2. Het gebruik maken van cassettes met afdichtflappen in de roosterspleten om luchtuitwisseling tussen de stal en de kelder te beperken.

De emissiemetingen van ammoniak, geur, fijn stof, methaan en lachgas zijn uitgevoerd conform de protocollen zoals beschreven in respectievelijk Ogink e.a. (2011a), Ogink (2011), Ogink e.a. (2011b), Groenestein e.a. (2011) en Mosquera e.a. (2011). Dit houdt in dat zes 24-uurs (voor geur 2-uurs) metingen zijn uitgevoerd, verspreid over het jaar. De metingen zijn echter op slechts één locatie uitgevoerd in plaats van de voorgeschreven vier locaties.

Op basis van de metingen (op één locatie) zijn de volgende jaaremissies bepaald (permanent opstallen; gemiddelde emissie \pm standaarddeviatie tussen metingen):

- Ammoniakemissie: $9,7 \pm 6,4$ kg per dierplaats per jaar (zonder correctie voor staltemperatuur)
 $10,1 \pm 6,3$ kg per dierplaats per jaar (met correctie voor staltemperatuur)
- Geuremissie: $45,5 \pm 49,3$ OUE per dierplaats per s
- PM10 emissie: $135,9 \pm 44,7$ g per dierplaats per jaar
- PM2,5 emissie: $44,5 \pm 20,8$ g per dierplaats per jaar
- Methaanemissie: $111,1 \pm 10,0$ kg per dierplaats per jaar
- Lachgasemissie: $0,25 \pm 0,22$ kg per dierplaats per jaar

Deze waarden hebben betrekking op de zes metingen gedurende welke de mestrobot werd gebruikt. Twee eerdere metingen waarin deze niet werd gebruikt zijn niet in deze berekening meegenomen omdat gedurende deze metingen niet werd voldaan aan de proefstalbeschrijving.

De gemiddelde bedrijfsemissies zijn vergeleken met de huidige emissiefactoren voor overige huisvesting met permanent opstallen zoals opgenomen in de Rav (ammoniak), het overzicht "Emissiefactoren fijn stof voor de veehouderij" (PM10), en gerapporteerd in de NIR (methaan, lachgas), en met de gemeten emissies in vier conventionele melkveestallen in het recente onderzoek van Mosquera et al. (2010), waarin met het hetzelfde meetprotocol is gemeten. Er is statistisch getoetst (t-toetsen) of niveaus aantoonbaar verschillen.

De gemiddelde ammoniakemissie in het onderhavige onderzoek (zowel met als zonder correctie voor staltemperatuur) was lager maar wijkt niet significant af ($P > 0,10$) van de Rav-emissiefactor voor overige huisvestingssystemen (permanent opstallen).

De gemeten ammoniakemissie (zonder correctie voor staltemperatuur) was lager en laat een aanwijzing voor verschil ($0,05 < P < 0,10$) zien ten opzichte van de emissie gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010) bij metingen aan vier melkveestallen met traditionele inrichting. De ammoniakemissie (met correctie voor staltemperatuur) was lager maar wijkt niet significant af ($P > 0,10$) van de emissie gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010).

Voor het dagelijks gebruik was $4,1 \text{ m}^2$ per dier loopvloer beschikbaar. Dit is iets hoger dan de waarde waarop de Rav-emissiefactor voor overige huisvestingssystemen is gebaseerd ($3,5 \text{ m}^2$ per dier) en de waarden ($3,1 [2,6 : 3,6]$) gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010) bij metingen aan vier melkveestallen met traditionele inrichting. Volgens het Snelstal model (Monteny e.a., 1998) zal voor dit systeem een toename van de (loop)oppervlakte van $3,5 \text{ m}^2$ tot $4,1 \text{ m}^2$ per dier een gering effect ($< 2\%$) hebben op de ammoniakemissie, aangezien de bijdrage van de kelder op de totale ammoniakemissie (door

gebruik te maken van afdichtflappen in de roosterspleten om luchtuitwisseling tussen de stal en de mestkelder te beperken) beperkt zou moeten blijven.

De gemiddelde geuremissie was significant ($P < 0,001$) lager dan de emissies gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010).

De gemiddelde PM10-emissie was lager maar wijkt niet significant af ($P > 0,10$) van de emissiefactor opgenomen in het overzicht "Emissiefactoren fijn stof voor de veehouderij" voor overige huisvestingssystemen (permanent opstallen) en van de emissies gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010).

De gemiddelde PM2,5-emissie was hoger maar wijkt niet significant af ($P > 0,10$) van de emissies gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010).

De gemiddelde methaanemissie was significant ($P < 0,001$) lager dan de emissiefactor gerapporteerd in de Netherlands Inventory Report 2011 (NIR2011: Maas e.a., 2011). De emissie was significant lager ($P < 0,001$) dan de waarden gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010).

De gemiddelde lachgasemissie was hoger maar wijkt niet significant af ($P > 0,10$) van de emissies gerapporteerd in Maas e.a. (2011) en Mosquera e.a. (2010).

Summary

In order to stimulate the application of integral sustainable housing systems in practice, the measurement program "Measuring Program for integral sustainable stables" was started in 2009 by the Ministry of Economic Affairs, Agriculture and Innovation. This program gives companies financial support for measuring the emissions of ammonia, odour, fine dust and greenhouse gases from housing systems which have been built as integral sustainable.

This report shows the results of measurements performed within the framework of the in the previous paragraph mentioned research programme on the loose housing barn with cubicles for dairy cattle of Mts. De Koe (Molkwerum). The barn has a slatted floor with cassettes with rubber flaps between the slats. The emission reduction principle of this system (BWL 2010.34.v1) is based on:

1. The accelerated removal of the emitting source (urine) into the manure pit
2. Reducing the exchange of air between the barn and the manure pit by using cassettes with rubber flaps between the slats.

Emission measurements of ammonia, odour, fine dust, methane and nitrous oxide have been performed according to protocols described in Ogink et al. (2011a), Ogink (2011), Ogink et al. (2011b), Groenestein et al. (2011) and Mosquera et al. (2011), for respectively ammonia, odour, fine dust, methane and nitrous oxide. This implies performing six 24-h measurements (for odour two h), spread over the year. Measurements were however performed at only one location, instead of the four locations prescribed in the measurement protocols.

Based on this study (measurements at one location) the following yearly emissions (no grazing; average \pm standard deviation between measurements) have been determined:

- Ammonia emission: 9.7 ± 6.4 kg per animal place per year (without correction for temperature)
 10.1 ± 6.3 kg per animal place per year (with correction for temperature)
- Odour emission: 45.5 ± 49.3 OU_E per animal place per s
- PM10 emission: 135.9 ± 44.7 g per animal place per year
- PM2,5 emission: 44.5 ± 20.8 g per animal place per year
- Methane emission: 111.1 ± 10.0 kg per animal place per year
- Nitrous oxide emission: 0.25 ± 0.22 kg per animal place per year

These values refer to the six measurements where the manure robot was used. The two previous measurements where the manure robot was not used, were not included in the calculations because these measurements do not fulfill the requirements included in the description of the test barn application form.

The average farm emission from this research was compared (t-tests) with current emission factors for conventional dairy barns (no grazing) used in regulations (the Directive ammonia and livestock farming (Rav) for NH₃, the list "Fine dust emission factors from livestock farming" for PM10, and the emission factors reported in the Netherlands Inventory Report for methane and nitrous oxide), and with the emissions measured in 4 conventional dairy barns (Mosquera et al., 2010) based on the same measurement protocol.

The average ammonia emission in this study (both with or without correction for temperature inside the barn) was not significantly lower ($P > 0.10$) than the emission factor in the Rav.

The measured ammonia emission (without correction for temperature) was lower and showed a weakly significant difference ($0.05 < P < 0.10$) compared to the emission reported in Mosquera et al. (2010). The ammonia emission (with correction for temperature) was not significantly lower ($P > 0.10$) than the emission reported in Mosquera et al. (2010).

In this barn, the animals had 4.1 m^2 walking area per animal available. This is higher than the value (3.5 m^2 per animal) used for the emission factor in the Rav, and higher than the values ($3.1 [2.6 : 3.6]$) reported in Mosquera et al. (2010). According to the Snelstal model (Monteny et al., 1998), the effect of increasing the walking area in the barn from 3.5 m^2 to 4.1 m^2 per animal on the ammonia emission will be negligible ($< 2\%$), due to the use of rubber flaps between the slats to reduce the exchange of

air between the slurry pit and the barn, and therefore minimize the contribution of the slurry pit to the ammonia emission.

The average odour emission was significantly lower ($P < 0.001$) than the emissions reported in Mosquera et al. (2010).

The average PM10 emission was not significantly lower ($P > 0.10$) than the emission factor reported in the list "Fine dust emission factors from livestock farming" and the emissions reported in Mosquera et al. (2010).

The average PM2.5 emission was not significantly lower ($P > 0.10$) than the emissions reported in Mosquera et al. (2010).

The average methane emission was significantly lower ($P < 0.001$) than the emission factor reported in the Netherlands Inventory Report 2011 (Maas et al., 2011). The emission was significantly lower ($P < 0.001$) than the values reported in Mosquera et al. (2010).

The average nitrous oxide emission was not significantly higher ($P > 0.10$) than the emissions reported in Maas et al. (2011) and Mosquera et al. (2010).

Inhoudsopgave

Voorwoord

Samenvatting

Summary

1	Inleiding	1
2	Materiaal en methode	2
2.1	Stal- en bedrijfssituatie	2
2.1.1	Huisvesting en bedrijfsvoering	2
2.1.2	Ventilatie	3
2.1.3	Emissiereducerend principe	4
2.2	Metingen	5
2.2.1	Meetstrategie	5
2.2.2	Ammoniakconcentratie	5
2.2.3	Geurconcentratie	6
2.2.4	Stofconcentratie	6
2.2.5	Concentratie overige broeikasgassen	6
2.2.6	Ventilatie-debiet	6
2.2.7	Temperatuur en relatieve luchtvochtigheid	7
2.2.8	Productiegegevens	7
2.3	Verwerking gegevens en statistische toetsing	8
2.3.1	Emissies	8
2.3.2	Statistische toetsing	8
3	Resultaten en discussie	10
3.1	Meetomstandigheden	10
3.2	Ventilatie-debiet	12
3.3	Ammoniak	12
3.4	Geur	15
3.5	Fijn stof (PM10 en PM2,5)	15
3.6	Overige broeikasgassen (CH ₄ en N ₂ O)	16
4	Conclusies	18
	Literatuur	20
	Bijlage A Foto's van de bedrijfssituatie	22
	Bijlage B Plattegrond van de stal en overzicht van de meetpunten	24
	Bijlage C Beschrijving meetmethoden en praktische uitvoering	25
	Bijlage D Klimaatgegevens (temperatuur en luchtvochtigheid)	29

1 Inleiding

De Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (voorheen Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit) heeft in januari 2008 de toekomstvisie op de veehouderij beschreven met de ambitie dat in 2011 minimaal 5% van de in 2011 in gebruik zijnde stallen voor kippen, koeien en varkens integraal duurzaam moest zijn (LNV, 2008). In de jaren daarna moet dit percentage jaarlijks groeien, met als einddoelstelling dat vanaf 2025 alle te bouwen stallen integraal duurzaam zijn. Onder integraal duurzame stallen worden hier huisvestingssystemen bedoeld die op het gebied van mens, dier en milieu beter presteren dan reguliere huisvestingssystemen. Voor het milieu betekent dit dat de uitstoot van ammoniak, geur en fijn stof onder de maximale emissiewaarden van respectievelijk het Besluit huisvesting ammoniakemissie veehouderij (Staatscourant, 2011a), de Regeling geurhinder en veehouderij (Staatscourant, 2011b), en het overzicht "Fijn stof emissiefactoren voor de veehouderij" (www.rijksoverheid.nl), moet liggen. Daarnaast moet de uitstoot van methaan en lachgas vergelijkbaar of lager zijn dan bij gangbare stalsystemen. Arbeidsomstandigheden, energieverbruik, dierwelzijn en diergezondheid moeten vergelijkbaar of verbeterd zijn ten opzichte van de wettelijke normen voor gangbare stalsystemen.

Om integraal duurzame stallen in de praktijk toe te kunnen passen moeten de emissies van ammoniak, geur, en fijn stof worden opgenomen in respectievelijk de Regeling ammoniak en veehouderij, de Regeling geurhinder en veehouderij, en het overzicht "Emissiefactoren fijn stof voor de veehouderij". De hiervoor benodigde emissiemetingen van ammoniak, geur, fijn stof, methaan en lachgas moeten worden uitgevoerd volgens de protocollen zoals beschreven in respectievelijk Ogink e.a. (2011a), Ogink (2011), Ogink e.a. (2011b), Groenestein e.a. (2011) en Mosquera e.a. (2011). Deze meetprotocollen schrijven per locatie, verspreid over het jaar, zes meetdagen van 24 uur voor om een jaargemiddelde emissie te kunnen vaststellen. Daarmee houden de meetprotocollen rekening met periodieke variaties in emissie, bijvoorbeeld variaties binnen een dag als gevolg van verschillen in dieractiviteit en variaties tussen dagen als gevolg van verschillen tussen seizoenen en groei van dieren. Afhankelijk van het optreden van ronde-effecten dienen bij een aantal diercategorieën metingen verdeeld over de ronde uitgevoerd te worden.

In 2009 is door het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie het "Meetprogramma Integraal Duurzame Stallen" opgestart om door middel van financiële ondersteuning bij het meten, de ontwikkeling en implementatie van integraal duurzame stallen te stimuleren. In dit rapport worden de metingen gerapporteerd die in het kader van het hiervoor genoemde onderzoeksprogramma uitgevoerd zijn op het melkveehouderijbedrijf van Mts. de Koe te Molkwerum. Het beoogde emissiereducerende principe van dit systeem (BWL 2010.34.v1) is gebaseerd op:

1. Het versneld afvoeren van de emitterende bron (urine) naar de kelder door de geprofileerde rubber toplaag.
2. Het gebruik maken van cassettes met afdichtflappen in de roosterspleten om luchtuitwisseling tussen de stal en de kelder te beperken.

2 Materiaal en methode

In de hierna volgende paragrafen en in de bijlagen wordt een beschrijving gegeven van de stal en de bedrijfssituatie (2.1; Bijlage A en B), van de metingen (2.2; Bijlage B, C en D) en van de wijze van verwerking van de gegevens (2.3).

2.1 Stal- en bedrijfssituatie

2.1.1 Huisvesting en bedrijfsvoering

De metingen vonden plaats in een ligboxenstal voor melkvee. In deze stal kunnen de dieren vrij bewegen en hebben ze de beschikking over 195 ligboxen. De meetstal was in het verlengde van een oude ligboxenstal aangebouwd (Figuur 1). Voor de metingen werd alleen gebruik gemaakt van de nieuwe stal. Beiden stallen zijn door midden van hekken en zeilen (zie Bijlage A en B) afgescheiden. De meetstal was ingedeeld met één voergang en aan beide zijden van de voergang rijen met ligboxen (staltype = 3+3; zie Bijlage B). Aan een kant van de stal werden de melkkoeien gehuisvest, aan de andere kant de overige vee (jongvee, droogstaande koeien). Op het loopgedeelte van de stal zijn rubbercassettes met afdichtflappen in de roosterspleten aangebracht (BWL 2010.34.v1). De betonroostervloer en het rubber van de vloer zijn geprofileerd met groeven. De melkput en separatuieruimtes zijn gesitueerd in de oude ligboxenstal. Voor het dagelijks gebruik is 4,1 m² per dier loopvloer beschikbaar. Dit is iets hoger dan de waarde waarop de Rav-emissiefactor voor overige huisvestingssystemen is gebaseerd (3,5 m² per dier) en de waarden gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010) bij metingen aan vier melkveestallen met traditionele inrichting (3,1 m² per dier, variërend tussen 2,6 en 3,6 m² per dier tussen stallen).

Het rantsoen voor de melkkoeien bestond tijdens de metingen uit zowel ruwvoer als krachtvoer. Ruwvoer (aangevuld met specifieke voeders en mineralen) werd aan het voerhek met een voermengwagen verstrekt. Het krachtvoer werd in krachtvoerboxen in de stal en in de melkput verstrekt. De hoeveelheid krachtvoer werd per dier op basis van productieniveau en leeftijd bepaald. Afhankelijk van het seizoen werd eenmaal (8:00 uur; winter) of tweemaal (8:00 en 13:30 uur; zomer) per dag voer in de voergang gebracht. In de wintermaanden bestond het ruwvoer met name uit gras- en maïssilage. In het groeiseizoen (april tot augustus) werd een deel van het winterrantsoen vervangen door vers gras. Het verse gras werd in de middag gevoerd. Het voer werd regelmatig aangeschoven en voordat er opnieuw werd gevoerd werden voerresten naar het jongvee in de naastgelegen stal geschoven. Op dit bedrijf werd geen weidegang toegepast.

Alle melkgevende koeien werden tweemaal per dag ('s ochtends tussen 5:45 en 7:45 uur; 's avonds tussen 17:00 en 19:00 uur) gemolken in de melkput in de oude stal. Voor de uitvoering van de metingen is de dagelijkse bedrijfsvoering aangepast. De oude en nieuwe stal werden gescheiden zodat er geen verkeer van dieren en geen luchtbeweging tussen beide stallen mogelijk was. De mestkelder werd afgesloten met schotten. Het grootste deel van de melkkoeien werd gehuisvest in de nieuwe stal, aan een kant van de voergang. Aan de andere kant van de voergang werden tijdens de metingen overige vee (hoogdrachtig jongvee en droogstaande koeien) geplaatst. Na de metingen hadden de melkkoeien de beschikking over één zijde van de oude en nieuwe stal. Het jongvee en de droge koeien werd aan de andere zijde van de oude en nieuwe stal gehuisvest. Tijdens het melken was er koeiverkeer tussen de oude en de nieuwe stal. Buiten de melktijden om was geen koeiverkeer tussen beide stallen mogelijk.

De mest op de roostervloer (behalve aan het voerhek) aan de zijde van de melkkoeien werd 8 maal per dag met behulp van een robotschuif geschoven, waarbij de mest tussen de roosterspleten verdwijnt. Van de 8 schuifbeurten, die ieder circa 1,5 uur in beslag namen, werd tweemaal met water geschoven (80 liter water per omgang). Het beperkte gebruik van water had te maken met de technische mogelijkheden van de schuif. Tweemaal per dag (tijdens het melken) werd de roostervloer aan het voerhek geschoven. Aan de andere zijde van de stal werd de roostervloer 8 maal per dag met een getrokken schuif geschoven. Bij de zesde meting was de getrokken schuif vervangen door een robotschuif. Deze schuif liep 8 maal per dag de volledige roostervloer langs waarbij voor en na het schuiven water werd gespreid. Per omgang, die 45 minuten in beslag nam, werd 80 liter water gebruikt. De robotschuif stond 's nachts 6 uur stil, deze tijd werd gebruikt om de accu op te laden.

In Tabel 1 worden de belangrijkste kenmerken van dit bedrijf benoemd.

Tabel 1 Belangrijkste kenmerken van het onderzochte melkveestal

Kenmerk	Bedrijf
Aantal dierplaatsen (ligboxen)	195
Leefruimte (voor dagelijks gebruik)	
Ligbox [m ² per dier]	2,8 (bij dubbel rij boxen) 3,2 (bij enkele rij boxen)
Loopoppervlakte [m ² per dier]	4,1
Roostervloer	
Beschrijving	100% BWL 2010.34.v1
Materiaal	Beton en geprofileerde rubber toplaag
Weidegang	Geen
Gemiddelde melkproductie [kg per dier per dag] ¹	26
Ureumgehalte melk (mg/100g, jaargemiddelde) ¹	18

¹ gemiddelde over alle metingen

2.1.2 Ventilatie

De stal (Figuur 1) werd natuurlijk geventileerd. In de zijwanden was vanaf 1,2 m vanaf de grond tot aan de dakgoot (4 m hoogte) grof vogelgaas bevestigd, waardoor de inlaat nagenoeg open was. De inlaatopening (Figuur 2) werd afhankelijk van de weersomstandigheden aangepast door middel van het Lumitherm ventilatiesysteem. Het Lumitherm is opgebouwd uit opblaasbare slurven, die in opgeblazen toestand de luchtinlaat afsluiten. Op basis van de windrichting, windsnelheid, temperatuur en neerslag wordt de opening van de luchtinlaat aan beide zijden automatisch geregeld. In het midden van de stal is op het dak over de gehele lengte een open nok van 10 cm breed geplaatst. Tijdens de metingen werden de grote deuren ter hoogte van de voergang in de nieuwe stal en de oude stal gesloten (buiten het voeren om).

Figuur 1 Buitenkant van de stal.

Figuur 2 Inlaatopening zoals die bij normale bedrijfsomstandigheden wordt gebruikt. Het ventilatiesysteem is ongeveer voor de helft opgeblazen.

2.1.3 Emissiereducerend principe

In deze stal is het BWL 2010.34.v1 systeem (Figuur 3) op de roostervloer aangebracht. De vloer heeft het aanzicht van een min of meer traditionele betonroostervloer waarbij rubberen elementen (cassettes) zijn aangebracht in de uitsparingen in de betonroostervloer. Deze cassettes verkleinen de openingen in de betonroostervloer tot een spleet zoals deze gebruikelijk is bij een traditionele betonroostervloer. Daarnaast zijn in de cassettes kleppen geplaatst die zorgen voor de afdichting van de mestkelder. Mest en urine kunnen door de kleppen heen de mestkelder in vallen, de lucht uit de mestkelder kan niet in de stal komen door de afsluiting van de kleppen. Het beton van de roostervloer is voorzien van vlakke groeven, het rubber is voorzien van aflopende groeven (5%) waardoor urine sneller zou kunnen worden afgevoerd. Het beoogde ammoniakemissie reducerend principe van dit systeem is tweeledig. Ten eerste zorgen de aflopende groeven voor een snellere afvoer van urine, waardoor weinig of geen urine achterblijft op de vloer. Dit heeft tot gevolg dat de omzetting van de ureum in de urine naar ammoniak niet op de vloer maar in de kelder plaatsvindt. Ten tweede wordt door plaatsing van kleppen in de roosterspleten gestreefd naar het vermijden van luchtuitwisseling tussen kelder en stal, waardoor de bijdrage van de kelderemissie aan de stalemissie wordt teruggedrongen.

Figuur 3 BWL 2010.34.v1 (www.infomil.nl) met de rubercassettes (links) en de kleppen in de cassettes (glimmend, rechts).

Op basis van de eerste meetresultaten en de visuele waarnemingen zijn wat aanpassingen in de vloer en de bedrijfsvoering doorgevoerd. Hieronder volgen de aanpassingen.

- De kleppen in de cassettes hadden op het oog een slechte afdichting, na twee metingen zijn deze afdichtingskleppen vervangen door een nieuw type. De rubercassettes zijn niet vervangen.

- Bij uitvoering van de eerste twee metingen was de mestrobot bij de melkkoeien buiten gebruik gesteld. Dit was gedaan in verband met de verwachte problemen bij de routing van de robot in beide stallen (oud en nieuwe) en de gebruikte afscheiding tussen beide stallen. Bij de overige metingen (3 t/m 8) heeft de mestrobot wel gewerkt.
- De vervanging van de getrokken mestschuif na de vijfde meting door de mestrobot aan de kant van de stal met overig vee (jongvee en droogstaande koeien) had te maken met problemen met het dichtsmen van de roostervloer. Dit werd veroorzaakt door het zeer extensief gebruik van de vloer door het aantal aanwezige dieren, waarbij de mest van de dieren ook nog eens dik was in verband met het rantsoen. Getracht werd om met een mestrobot met water de mest wat smeüiger te maken zodat deze makkelijk in de mestkelder zou verdwijnen.

2.2 Metingen

2.2.1 Meetstrategie

De metingen zijn juli 2011 opgestart. Na de tweede meting werd geconstateerd dat de mestrobot in de eerste twee metingen niet werd gebruikt, waardoor een nieuwe serie metingen werd opgestart. De daadwerkelijke meetperiode lag daardoor tussen november 2011 en oktober 2012. De emissiemetingen voor ammoniak (NH₃), geur, fijn stof (PM10; PM2,5), methaan (CH₄) en lachgas (N₂O) zijn uitgevoerd volgens de protocollen zoals beschreven in respectievelijk Ogink e.a. (2011a), Ogink (2011), Ogink e.a. (2011b), Groenestein e.a. (2011) en Mosquera e.a. (2011). Dit houdt in dat zesmaal verdeeld over een jaar een meting van een minimum duur van 24 uur is uitgevoerd. De hier gerapporteerde metingen hebben betrekking op één meetlocatie. Deze meetserie is onderdeel van vier meetseries die volgens het meetprotocol op vier bedrijfslocaties moeten worden uitgevoerd. Een emissiemeting bestond uit het meten van de concentratie van NH₃, geur, PM10, PM2,5, CH₄ en N₂O in de ingaande en de uitgaande stallucht (zie hoofdstuk 2.2.2 t/m 2.2.5) en het meten van het ventilatiedebiet. Zoals gebruikelijk bij natuurlijk geventileerde stallen werd de ventilatie berekend met behulp van de CO₂-massabalansmethode uit de gemeten koolstofdioxide (CO₂) concentratie van de uit- en ingaande stallucht en de CO₂-productie in de stal (zie hoofdstuk 2.2.6). Daarnaast moet de meetlocatie aan een aantal landbouwkundige randvoorwaarden voldoen (Ogink e.a., 2011a). Voor dit bedrijf was in eerste instantie de onderbezetting in de stal te groot. Dit werd opgelost door bij iedere meting de beschikbare droogstaande koeien en hoogdrachtig jongvee aan een kant van de stal (met 98 ligboxen) te plaatsen. Aan de andere kant (97 ligboxen) waren de melkkoeien gehuisvest. Tenslotte werden 24 ligboxen aan de overige vee kant niet gebruikt (deze werden nooit gebruikt), hoewel de mestschuif wel over de roostervloer werd getrokken zodat deze wel enigszins werd bevuild.

2.2.2 Ammoniakconcentratie

Voor de bepaling van de NH₃-concentratie in de stal (uitgaande lucht) zijn twee meetmethoden toegepast (Tabel 2). De open-pad laser (GasFinderFC, Boreal Laser Inc.) werd als uitgangspunt gebruikt voor de bepaling van NH₃-concentratie in de stal. Data uit de fotoakoestische multigasmonitor (Innova 1312) werden alleen gebruikt wanneer door technische storingen geen bruikbare data uit de laser kon worden gekregen (zie Tabel 4). De achtergrondconcentratie werd met behulp van een nat-chemische methode over de 24-uurs meetperiode op één punt (halverwege de lengte van de stal aan de buitenkant) bepaald. In Bijlage C worden het meetprincipe en de praktische uitvoering van de toegepaste meetmethoden nader toegelicht.

Tabel 2 Overzicht van de toegepaste meetmethoden voor NH₃-concentratiemetingen

Meetpunt	Meetfrequentie	Meetmethode	Praktische uitvoering	Literatuur
Stal (uitgaande lucht)	Continue	Open-pad laser	Gemiddelde concentratie over de gehele lengte stal	Mosquera e.a., 2002
	Continue	Fotoakoestische multigasmonitor	Drie meetpunten binnen de stal verdeeld over de lengte van de stal d.m.v. een verzamelleiding naar de monitor gebracht	Klooster e.a., 1992; Mosquera e.a., 2002
Achtergrond	Verzamemonster (24 uur)	Nat-chemisch	Één meetpunt buiten de stal	Wintjes, 1993

2.2.3 Geurconcentratie

Geurconcentraties werden alleen in de uitgaande stallucht bepaald. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de zogenaamde longmethode (Ogink en Mol, 2002). Stallucht werd tussen 10:00 en 12:00 uur uit een meetpunt in de stal aangezogen en verzameld in een 40 liter Nalofaan monsterzak. Het monster werd direct na bemonstering naar een geurlaboratorium vervoerd om binnen 30 uur te worden geanalyseerd. Deze methode geeft een gemiddelde geurconcentratie over de 2-uurs meetperiode. In Bijlage C wordt het meetprincipe en de praktische uitvoering van deze methode weergegeven.

2.2.4 Stofconcentratie

Voor de bepaling van de fijn stof concentraties is de gravimetrische meetmethode toegepast. Met deze methode wordt een gemiddelde concentratie over de 24-uurs meetperiode bepaald en geeft daardoor geen inzicht in het verloop van de fijn stof concentraties tijdens de metingen. In deze methode wordt stof op filters opgevangen. De filters werden vóór en na de metingen onder geconditioneerde omstandigheden gewogen. Zie Zhao e.a. (2009) en Bijlage C voor de complete beschrijving en praktische uitvoering van deze methode.

De volgende stofmonsters zijn genomen tijdens de meetdagen:

- Eén monster van deeltjes kleiner dan 10 µm (PM10) van de uitgaande stallucht en één monster van PM10 van de ingaande stallucht (achtergrond);
- Eén monster van deeltjes kleiner dan 2,5 µm (PM2,5) van de uitgaande stallucht en één monster van PM2,5 van de ingaande stallucht (achtergrond);

2.2.5 Concentratie overige broeikasgassen

Voor de bepaling van de CH₄- en N₂O-concentraties werd, zoals bij geur het geval was, de longmethode toegepast. Voor CH₄ en N₂O werd in één meetpunt in de stal en in één meetpunt buiten de stal (beide halverwege de lengte van de stal) lucht gedurende 24 uur aangezogen en in 40 liter Nalofaan monsterzakken verzameld. Deze methode geeft een gemiddelde CH₄- en N₂O-concentratie over de 24-uurs meetperiode. In Bijlage C wordt het meetprincipe en de praktische uitvoering van deze methode weergegeven.

2.2.6 Ventilatie-debiet

Het ventilatie-debiet (m³/uur) werd bepaald met behulp van de CO₂-massabalansmethode. De CO₂-massabalansmethode maakt gebruik van de gemeten CO₂-concentraties van de uit- en ingaande stallucht (respectievelijk [CO₂]_{stal} en [CO₂]_{buiten}; ppm) en de CO₂-productie van de dieren (m³ CO₂/dag per dier) in de stal. Aan de hand van CIGR rekenregels (CIGR, 2002; Pedersen e.a., 2008) wordt de CO₂-productie van de dieren bepaald op basis van het gemiddelde gewicht van de dieren (kg), de gemiddelde drachtijd (dagen in dracht) en de melkproductie (kg melk/dag per dier). Voor het gemiddelde gewicht van de dieren en de dagen in dracht zijn de volgende (constante) waarden gebruikt:

- Melkgevende koeien: 625 kg, 160 dagen in dracht
- Droogstaande koeien: 625 kg, 160 dagen in dracht
- Jongvee: 500 kg, 140 dagen in dracht

Door de CO₂-productie per dier te vermenigvuldigen met het aantal aanwezige dieren (n) in de stal kan de totale CO₂-productie worden berekend. Het ventilatiedebiet V (m³/dag) wordt dan bepaald op basis van:

$$V = \frac{CO_2 - \text{productie}}{[CO_2]_{\text{stal}} - [CO_2]_{\text{buiten}}} \cdot 10^6$$

Er is voor gekozen om het ventilatiedebiet per dag in plaats van per uur te bepalen. De reden hiervoor is dat de CO₂-productie van de dieren gedurende de dag rond de daggemiddelde waarde fluctueert, afhankelijk van de activiteit van de dieren en het bedrijfsmanagement (bijvoorbeeld de tijdstip van melken). Aangezien de activiteit van de dieren niet werd gemeten, kan geen correctie voor de dierenactiviteit toegepast worden om het ventilatiedebiet per uur in te schatten, en wordt alleen de schatting van de daggemiddelde waarde gebruikt.

De CO₂-concentratie in de stal (uitgaande stallucht) werd (semi-) continue met een fotoakoestische multigasmonitor gemeten. De CO₂-concentratie in de buitenlucht (ingående lucht) werd (semi-) continue met behulp van zowel een open-pad laser (GasFinderFC, Boreal Laser Inc.) als met een fotoakoestische multigasmonitor gemeten. De open-pad laser werd als uitgangspunt gebruikt voor de bepaling van de CO₂-concentratie in de buitenlucht. De keuze van de locatie van de laser (aan welke kant van de stal de laser geplaatst moest worden) was afhankelijk van de verwachte windrichting tijdens de metingen. Data uit de fotoakoestische multigasmonitor werden alleen gebruikt wanneer door technische storingen geen bruikbare data uit de laser kon worden verkregen (zie Tabel 4).

2.2.7 *Temperatuur en relatieve luchtvochtigheid*

Temperatuur (°C) en relatieve luchtvochtigheid (%) van de ingaande (1 meetpunt) en uitgaande stallucht (1 meetpunt) werden continu gemeten met behulp van temperatuur- en vochtsensoren (Rotronic; ROTRONIC Instrument Corp., Huntington, VS; zie Bijlage C), met een nauwkeurigheid van respectievelijk ± 1,0 °C en ± 2%. De data werden in een datalogstelsel (Campbell Scientific Inc., Logan, VS) opgeslagen.

2.2.8 *Productiegegevens*

Gedurende de meetperioden werden de volgende gegevens geregistreerd:

- Aantal melkgevende koeien in de stal
- Aantal droge koeien in de stal
- Aantal jongvee in de stal
- Gemiddelde melkproductie per dier
- Samenstelling van de melk
- Voerrantsoen

2.3 Verwerking gegevens en statistische toetsing

2.3.1 Emissies

Per meetdag ($i=1, 2, \dots, 6$) werden de emissies (E_i) van NH_3 , fijn stof (PM10, PM2,5), CH_4 en N_2O bepaald op basis van het gemiddeld ventilatie-debiet over de gehele meetperiode (24-uursgemiddelde; V_i) en de gemiddelde concentratie (24-uursgemiddelde) in de uitgaande lucht (C_{uit_i}) en in de ingaande lucht (C_{in_i}) van NH_3 , fijn stof (PM10, PM2,5), CH_4 en N_2O :

$$E_i = V_i \times (C_{\text{uit}_i} - C_{\text{in}_i})$$

Per meetdag ($i=1, 2, \dots, 6$) werden de emissies (E_i) van geur bepaald op basis van het gemiddeld ventilatie-debiet over de gehele meetperiode (24-uursgemiddelde; V_i) en de gemiddelde concentratie (2-uursgemiddelde) in de uitgaande lucht (C_{uit_i}) van geur:

$$E_i = V_i \times C_{\text{uit}_i}$$

De emissie (E) van NH_3 , geur, fijn stof (PM10, PM2,5), CH_4 en N_2O op jaarbasis per dierplaats werd vervolgens bepaald door de gemiddelde emissies per dag te delen door het aantal dierplaatsen, vervolgens te vermenigvuldigen met 365 dagen en dan het gemiddelde van de waarden van alle meetdagen te bepalen. Voor geur werd de mediane emissie bepaald door het gemiddelde op log-schaal terug te transformeren naar normale schaal. Voor melkvee wordt geen leegstand verrekend (Groenestein en Aarnink, 2008).

$$E = \frac{\overline{E_i} \times 365}{\text{dierplaatsen}_i}$$

In deze rekenregels zijn voor NH_3 , fijn stof (PM10, PM2,5), CH_4 en N_2O de volgende eenheden gebruikt:

- concentraties in de in- en uitgaande lucht: g/m^3
- ventilatie-debiet per dag (m^3/dag)
- emissies per dag (g/dag)
- emissies op jaarbasis per dierplaats (kg per dierplaats per jaar voor NH_3 , CH_4 en N_2O ; g per dierplaats per jaar voor PM10 en PM2,5)

In deze rekenregels zijn voor geur de volgende eenheden gebruikt:

- concentraties in de uitgaande lucht: OU_E/m^3
- ventilatie-debiet per seconde (m^3/s). Het ventilatie-debiet per dag (V_i ; m^3/dag) wordt omgerekend naar m^3/s door het te vermenigvuldigen met "1/(24*60*60) dag/s"
- emissies per seconde (OU_E/s)
- emissies op jaarbasis per dierplaats (OU_E per dierplaats per s)

2.3.2 Statistische toetsing

De metingen hebben betrekking op één stallocatie. De bedrijfsemisatie wordt bepaald door het aanwezige (emissiearme) systeem en het bedrijfsspecifieke management (voermanagement, ventilatie, hygiëne), met als gevolg dat de gemiddelde bedrijfsemisaties van andere stallocaties uitgerust met hetzelfde (emissiearme) systeem onderling van elkaar kunnen verschillen door hun eigen managementstijlen.

Vergelijking van de vastgestelde meetreeks met andere emissieniveaus kan plaatsvinden door gebruik te maken van statistische toetsen. Hierbij kan de vraag beantwoord worden of het gemeten emissiegemiddelde afwijkt van vastgestelde constante waarden. Alle vergelijkingen in dit rapport zijn

gebaseerd op de systematiek van de t-toets, waarin getoetst wordt of de bedrijfsgemiddelde (B_g) afwijkt van een constante emissiewaarde (C_e). De volgende vergelijkingen zijn uitgevoerd:

- Vergelijking van het bedrijfsgemiddelde met de huidige emissiefactoren voor overige huisvesting met permanent opstallen zoals opgenomen in de Rav (NH_3), het overzicht "Emissiefactoren fijn stof voor de veehouderij" (PM10), en gerapporteerd in de NIR (CH_4 , N_2O).
- Vergelijking van het bedrijfsgemiddelde met het steekproefgemiddelde van conventionele stalsysteem vastgesteld door Mosquera e.a. (2010) in een recent onderzoek aan vier melkveestallen

Eerst wordt de t-waarde (t) bepaald op basis van de bedrijfsgemiddelde, de constante emissiewaarde, de standaardfout van de bedrijfsemissie (s), en het aantal metingen (n) die gebruikt zijn om de bedrijfsemissie te bepalen.

$$t = \frac{B_g - C_e}{s/\sqrt{n}}$$

Met:

- B_g : bedrijfsgemiddelde
 C_e : constante emissiewaarde
s: standaardfout van de bedrijfsemissie
n: aantal metingen

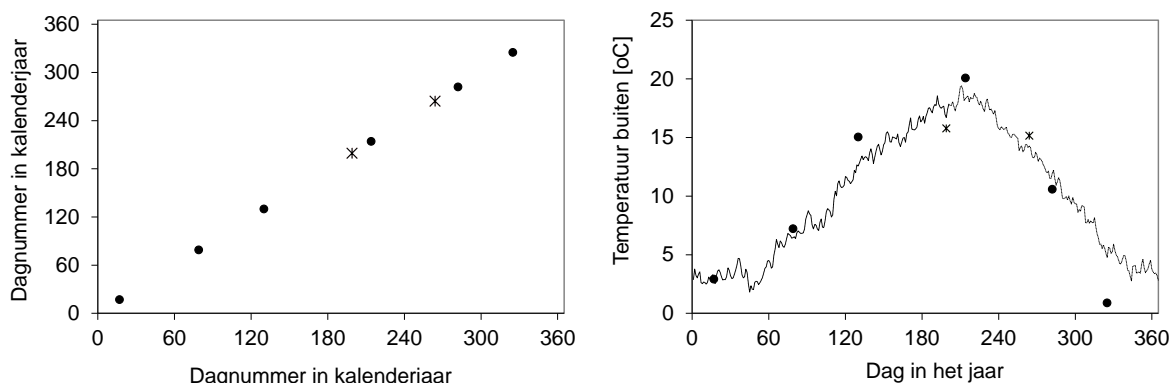
Deze t-waarde wordt daarna vergeleken met de kritieke t-waarde (t_{n-1}^k) bepaald uit een eenzijdig Student-verdeling met n-1 vrijheidsgraden en 95% betrouwbaarheidsinterval. De verschillen zijn significant (bedrijfsgemiddelde wijkt af van de constante emissiewaarde) wanneer $t > t_{n-1}^k$.

3 Resultaten en discussie

3.1 Meetomstandigheden

In Tabel 3 worden de omstandigheden weergegeven waaronder de metingen zijn verricht. Zoals in hoofdstuk 2.2.1 is aangegeven, werd de mestrobot in de eerste twee metingen niet gebruikt. Deze metingen worden in de verschillende figuren weergegeven, maar zijn niet gebruikt in de berekeningen. De metingen (metingen 3 t/m 8) zijn over een periode van 308 dagen over het gehele jaar verdeeld (Figuur 4a). Het gemiddelde van de bij deze meetdagen horende dagnummers in het kalenderjaar bedroeg 175 dagen. Gedurende de metingen zijn 24 ligboxen structureel niet gebruikt (en niet afgedekt). Tijdens de metingen was daardoor nauwelijks sprake van onderbezetting, met in sommige gevallen een overbezetting in de stal (groter aantal aanwezige dieren ten opzichte van het aantal ligboxen). Het aantal droogstaande dieren was voor alle meetdagen lager dan 25% (gemiddeld: 12%) en het aantal drachtig jongvee lager dan 30% (gemiddeld: 14%) van het aantal melkkoeien (droogstaand plus melkgevend). De (daggemiddelde) CO₂-concentratie in de stal lag gedurende alle meetdagen onder de 3000 ppm. Het ureumgehalte in melk tijdens de metingen lag tussen 13 en 23 mg/100g (gemiddeld: 18) en was lager dan de waarden (24 [14-35]) gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010). Tijdens meting 8 was het ureumgehalte iets lager dan het volgens het meetprotocol voorgeschreven minimum van 15 mg/100g. De gemiddelde melkgift was tijdens de metingen altijd hoger dan 20 kg melk/dag per koe (gemiddeld: 26 kg melk/dag per koe) en was iets lager dan de waarden (29 [22-34]) gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010). Het rantsoen bestond gedurende alle metingen voor meer dan 50% uit ruwvoer. Tijdens de metingen werd geen (drijf)mest uit de mestput verwijderd.

In figuur 4b worden de gemeten buitentemperaturen vergeleken met de gemiddelde waarden gemeten over de jaren 1991-2010 bij het KNMI-weerstation Stavoren. De gemiddelde buitentemperatuur op de dagen waarop is gemeten (9,5 °C) was iets lager (0,6 °C) dan het langjarige gemiddelde in Nederland over het gehele jaar (10,1 °C).

Figuur 4 Verdeling van de metingen over het jaar (a), en de buitentemperatuur (b) vergeleken met de gemiddelde waarden gemeten over de jaren 1991-2010 bij het KNMI-weerstation Stavoren (www.knmi.nl; als stippellijn weergegeven).
*: metingen waarbij mestrobot niet werd gebruikt

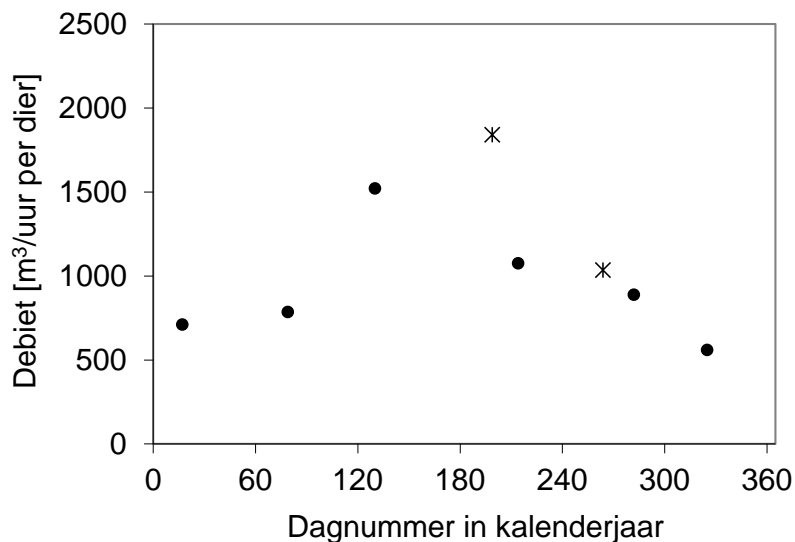
Tabel 3 Data waarop de metingen zijn uitgevoerd, het aantal dieren, de bijbehorende bezettingsgraad, melktank- en voergegevens, en de gemiddelde 24-uurs klimaatgegevens tijdens de metingen: temperatuur buiten (T-buiten) en in de stal (T-stal), en relatieve luchtvochtigheid buiten (RV-buiten) en in de stal (RV-stal). De windrichting en –snelheid op 10 m hoogte zijn afkomstig van het weerstation in Stavoren (www.knmi.nl). n.b.: door storing, data niet beschikbaar

Meting	1 ⁽¹⁾	2 ⁽¹⁾	3	4	5	6	7	8
Datum	18-7-2011	21-9-2011	21-11-2011	17-1-2012	19-3-2012	9-5-2012	1-8-2012	8-10-2012
Dag in het jaar	199	264	325	17	79	130	214	282
T-buiten [°C]	15,8	15,1	0,9	2,9	7,2	15,0	20,1	10,6
RV-buiten [%]	84,8	91,3	99,8	87,7	80,1	93,4	84,0	76,7
T-binnen [°C]	17,3	16,7	4,5	5,0	9,4	18,8	22,0	11,6
RV-binnen [%]	92,9	n.b.	n.b.	86,5	94,3			
Windrichting	204	242	116	200	248	196	178	226
Windsnelheid [m/s]	7,4	6,4	2,1	5,0	5,8	6,2	4,0	4,0
CO ₂ stalconcentratie [ppm]	555	681	884	774	714	584	615	667
Melkkoeien	148	152	145	159	155	156	154	152
waarvan melkgevende koeien	125	135	122	141	145	136	133	130
waarvan droge koeien	23	17	23	18	10	20	21	22
Drachtig jongvee	29	28	23	18	25	17	22	27
Weide (aantal uren)	0		0	0	0	0	0	0
Niet gebruikte ligboxen	24	24	24	24	24	24	24	24
% niet gebruikte ligboxen	12	12	12	12	12	12	12	12
Bezettingsgraad	103	105	98	104	105	101	103	105
Aandeel drachtig jongvee t.o.v. melkkoeien	20	18	16	11	16	11	14	18
Aandeel droge koeien t.o.v. melkkoeien	16	11	16	11	6	13	14	14
Melkproductie [kg per koe per dag]	25	25	25	26	27	26	24	25
Melk [% eiwit]	3,5	3,6	3,8	3,7	3,7	3,7	3,6	3,8
Melk [% vet]	4,4	4,4	4,5	4,5	4,5	4,2	4,2	4,5
Ureumgehalte [mg/100g]	23	18	18	17	21	23	17	13
Voergift (kg ds/dag per dier)	20,0	19,3	18,9	19,7	19,7	19,5	20,2	19,9
Aandeel ruwvoer (op ds basis)	74	79	67	70	70	70	70	70
Verhouding kuilvoer : mais	27	56	33	29	29	25	32	18
Aandeel vers gras (op ds basis)	31	32	0	0	0	40	46	0

⁽¹⁾ Mestrobot niet gebruikt, data niet meegenomen in berekeningen

3.2 Ventilatie-debiet

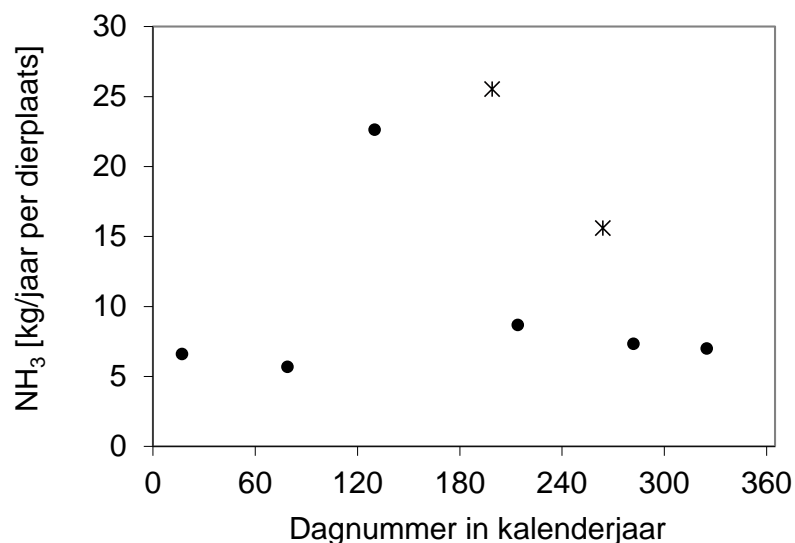
Gemiddelde over metingen 3 t/m 8 (Tabel 4 en Figuur 5) bedroeg het ventilatie-debiet 923 ± 340 m³/uur per dier. Dit is lager dan het gemiddelde ventilatie-debiet (1591 m³/uur per dier; debiet varieerde tussen 400 en 3050 m³/uur per dier) gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010) bij metingen aan vier melkveestallen met traditionele inrichting.

Figuur 5 Gemiddelde ventilatie-debiet [m³/uur per dier] op alle verschillende meetdagen.
*: metingen waarbij mestrobot niet werd gebruikt

3.3 Ammoniak

In Figuur 6 worden de ammoniakemissies op de verschillende meetdagen weergegeven. Op basis van de resultaten van metingen 3 t/m 8 (Tabel 4), is een gemiddelde ammoniakemissie (\pm standaarddeviatie tussen metingen) berekend van $9,7 \pm 6,4$ kg per dierplaats per jaar. Voor melkvee wordt geen leegstand verrekend in de emissiefactor (Groenestein en Aarnink, 2008).

Figuur 6 Gemiddelde NH₃-emissie op alle verschillende meetdagen
*: metingen waarbij mestrobot niet werd gebruikt, niet meegenomen in de berekeningen

Tabel 4 Ventilatie-debiet, concentratie en emissie van PM10, PM2,5, NH₃, geur, CH₄ en N₂O op de verschillende meetdagen. n.b.: door storing, data niet beschikbaar

Meting	1 ⁽²⁾	2 ⁽²⁾	3	4	5	6	7	8
Datum	18-7-2011	21-9-2011	21-11-2011	17-1-2012	19-3-2012	9-5-2012	1-8-2012	8-10-2012
Debiet [m ³ /uur per dier]	1841	1034	559	710	785	1520	1075	888
Debiet [m ³ /uur]	325797	186155	93921	125758	141346	263005	189263	158944
NH ₃ stal [ppm]	2,18 ⁽¹⁾	2,46	2,18	1,57	1,28	2,50 ⁽¹⁾	1,39 ⁽¹⁾	1,43
NH ₃ achtergrond [ppm]	0,02	0,15	0,13	0,12	0,17	0,13	0,13	0,16
NH ₃ emissie [kg per dierplaats per jaar]	25,5	15,6	7,0	6,6	5,7	22,6	8,7	7,3
Geur [OU _E /m ³]	816	237	1005	112	229	114	191	65
Geur emissie [OU _E per dierplaats per s]	431,9	71,7	153,3	22,9	52,6	48,7	58,7	16,8
PM10 stal [mg/m ³]	0,023	0,025	0,047	n.b.	0,023	0,023	0,025	0,026
PM10 achtergrond [mg/m ³]	0,009	0,015	0,019	n.b.	0,012	0,015	0,005	0,006
PM10 emissie [g per dierplaats per jaar]	228,2	91,3	135,5	n.b.	78,2	108,4	189,2	168,3
PM2,5 stal [mg/m ³]	0,007	0,006	0,023	0,033	0,011	0,009	0,009	0,004
PM2,5 achtergrond [mg/m ³]	0,003	0,004	0,012	0,029	0,006	0,006	0,001	0,001
PM2,5 emissie [g per dierplaats per jaar]	76,8	15,6	53,2	30,7	40,2	39,6	81,2	21,9
CH ₄ stal [ppm]	15,94	25,08	35,34	29,70	25,01	15,14	23,14	20,61
CH ₄ achtergrond [ppm]	1,72	3,25	3,34	2,11	2,08	2,43	3,99	2,79
CH ₄ emissie [kg CH ₄ per dierplaats per jaar]	158,2	138,7	102,7	118,5	110,7	114,2	123,80	96,72
N ₂ O stal [ppm]	0,29	0,38	0,42	0,35	0,41	0,40	0,41	0,40
N ₂ O achtergrond [ppm]	0,28	0,36	0,40	0,34	0,36	0,39	0,40	0,38
N ₂ O emissie [kg N ₂ O per dierplaats per jaar]	0,14	0,29	0,14	0,07	0,67	0,23	0,14	0,24
CO ₂ stal [ppm]	630	696	884	774	714	584	615	667
CO ₂ achtergrond [ppm]	404	415	468 ⁽¹⁾	428	397	423	397 ⁽¹⁾	404

⁽¹⁾ Door storing, data uit fotoakoestische monitor gebruikt i.p.v. uit de laser

⁽²⁾ Mestrobot niet gebruikt, data niet meegenomen in berekeningen

Eerder onderzoek op het proefbedrijf de Waiboerhoeve eind jaren negentig heeft aangetoond dat de buitentemperatuur een groot effect kan hebben op de ammoniakemissie uit melkveestallen (van Duinkerken e.a., 2003). In metingen in een conventionele onderzoekstal voor melkvee werd een 2,7% hogere emissie per graad Celsius boven 15 °C gevonden. Monteny e.a. (2001) hebben in hun toenmalig advies voor een emissiefactor voor melkvee deze relatie gebruikt om te standaardiseren naar een voor Nederland representatieve staltemperatuur. Ze zijn uitgegaan van een verschil van 4 °C tussen de staltemperatuur en de buiten temperatuur om de gemiddelde staltemperatuur tijdens de stal- en weideperioden te bepalen. Door emissies te corrigeren naar deze gemiddelde staltemperaturen werd een jaarrondemissie voor traditionele melkveestallen in Nederland ingeschat. Om metingen uit verschillende onderzoeken te kunnen vergelijken is de volgende temperatuurcorrectie toegepast:

- In de winter naar een staltemperatuur van 9,2 °C:

$$Emissie = Emissie_{gemeten} * (1 + 0,027 * (9,2 - T_{stal_{gemeten}}))$$

- In de zomer naar een staltemperatuur van 19 °C:

$$Emissie = Emissie_{gemeten} * (1 + 0,027 * (19,0 - T_{stal_{gemeten}}))$$

In tabel 5 worden de gemeten ammoniakemissies met en zonder deze correctie voor staltemperatuur weergegeven. De gemeten bedrijfsemmissie (zie 2.3.2) in het onderhavige onderzoek zonder correctie voor staltemperatuur was 1,3 kg NH₃ per dierplaats per jaar lager (12%) maar wijkt niet significant af (P>0,10) van de waarde in de Rav voor overige huisvestingssystemen (permanent opstallen). Wanneer de correctie voor staltemperatuur wordt toegepast was de in dit onderzoek gemeten ammoniakemissie 0,9 kg NH₃ per dierplaats per jaar lager (8%) maar wijkt niet significant af (P>0,10) van de waarde in de Rav.

Ten opzichte van de emissie gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010) bij metingen aan vier melkveestallen met traditionele inrichting was de gemeten bedrijfsemmissie 4,7 kg NH₃ per dierplaats per jaar oftewel 33% lager en laat een aanwijzing voor verschil (0,05<P<0,10) zien met het gemiddelde van deze vier bedrijven.. De in dit onderzoek voor staltemperatuur gecorrigeerde bedrijfsemmissie was 3,3 kg NH₃ per dierplaats per jaar oftewel 25% lager maar wijkt niet significant af (P>0,10) van de emissie in Mosquera e.a. (2010) na correctie voor staltemperatuur.

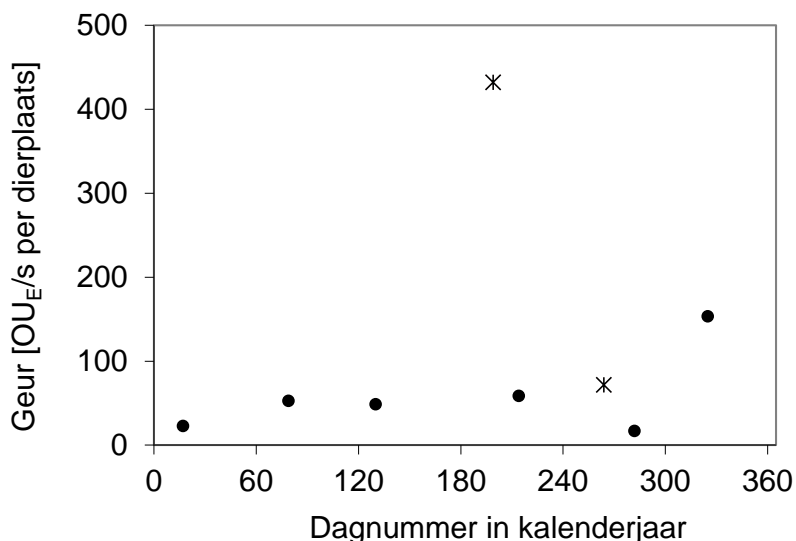
Tabel 5 Vergelijking ammoniakemissiemetingen huidig onderzoek met literatuurgegevens

	Emissie (kg NH ₃ per dierplaats per jaar)	Aantal locaties
Rav (overige huisvestingssystemen, permanent opstallen)	11,0	n.v.t.
Mosquera e.a. (2010)		
Zonder correctie voor staltemperatuur	14,4	4
Met correctie voor staltemperatuur	13,4	4
Dit onderzoek		
Zonder correctie voor staltemperatuur	9,7	1
Met correctie voor staltemperatuur	10,1	1

Berekeningen met het Snelstal model (Monteny e.a., 1998) laten zien dat de (loop)oppervlakte de ammoniakemissie sterk kan beïnvloeden. Naast de vloeroppervlakte per dier is het aandeel kelderoppervlakte ten opzichte van de totale vloeroppervlakte van belang. Volgens dit model neemt de kelderemissie recht evenredig toe met de toename van de oppervlakte per dier. De vloeremissie neemt veel minder toe. Dit wordt verklaard door een grotere verspreiding van de urineplassen bij een grotere oppervlakte waardoor een groter deel van het emissiepotentieel wordt uitgeput. De dieren hebben op dit bedrijf 4,1 m² per dier loopvloer ter beschikking. Dit is iets hoger dan de waarde waarop de Rav-emissiefactor voor overige huisvestingssystemen is gebaseerd (3,5 m² per dier) en de waarden (3,1 [2,6 : 3,6]) gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010) bij metingen aan vier melkveestallen met traditionele inrichting. Door gebruik te maken van afdichtflappen in de roosterspleten om luchtuitwisseling tussen de stal en de mestkelder te beperken, zou de bijdrage van de kelder op de totale ammoniakemissie beperkt moeten blijven. Volgens het Snelstal model zal een toename van de (loop)oppervlakte van 3,5 m² tot 4,1 m² per dier een gering effect (<2%) hebben op de ammoniakemissie.

3.4 Geur

In Figuur 7 wordt de geuremissie op de verschillende meetdagen weergegeven. Op basis van de resultaten van metingen 3 t/m 8 (Tabel 4), is een geuremissie (\pm standaarddeviatie tussen metingen) berekend van $45,5 \pm 49,3$ OU_E per dierplaats per s. De gemiddelde bedrijfsemis­sie was significant ($P < 0,001$) lager dan de emissie ($165,5 \pm 80,1$ OU_E per dierplaats per s) gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010) bij metingen aan vier melkveestallen met traditionele inrichting.

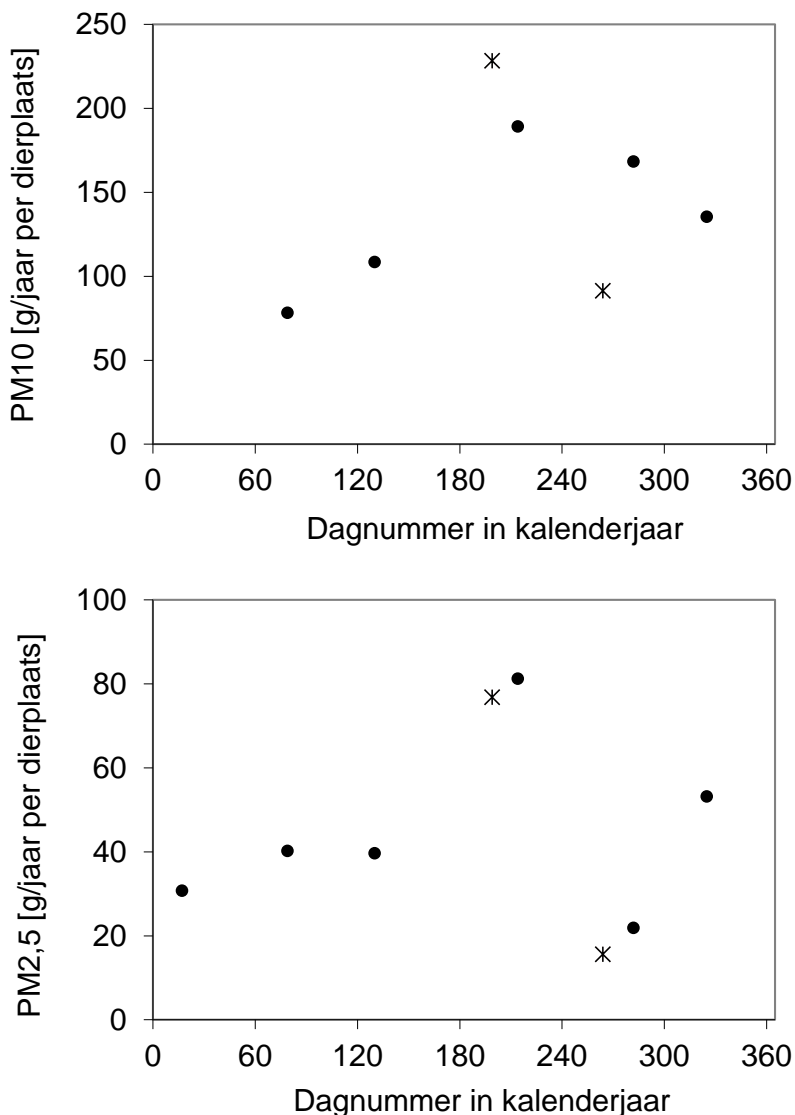

Figuur 7 Gemiddelde geuremissie op alle verschillende meetdagen
*: metingen waarbij mestrobot niet werd gebruikt, niet meegenomen in de berekeningen

3.5 Fijn stof (PM10 en PM2,5)

In Figuur 8 worden de PM10- en PM2,5-emissies op de verschillende meetdagen weergegeven. De gemiddelde PM10-emissie (\pm standaarddeviatie tussen metingen) op basis van de resultaten van metingen 3 t/m 8 (Tabel 4) was $135,9 \pm 44,7$ g per dierplaats per jaar. De gemiddelde bedrijfsemis­sie wijkt niet significant af ($P > 0,10$) van de emissiefactor opgenomen in het overzicht "Emissiefactoren fijn stof voor de veehouderij" (148 g per dierplaats per jaar) voor overige huisvestingssystemen (permanent opstallen) en de emissies gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010) bij metingen aan vier melkveestallen met traditionele inrichting ($147,5 \pm 47,4$ g per dierplaats per jaar).

De gemiddelde PM2,5-emissie (\pm standaarddeviatie tussen metingen) op basis van de resultaten van metingen 3 t/m 8 (Tabel 4) was $44,5 \pm 20,8$ g per dierplaats per jaar. De gemiddelde bedrijfsemis­sie wijkt niet af ($P > 0,10$) van de emissies ($40,6 \pm 14,1$ g per dierplaats per jaar) gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010).

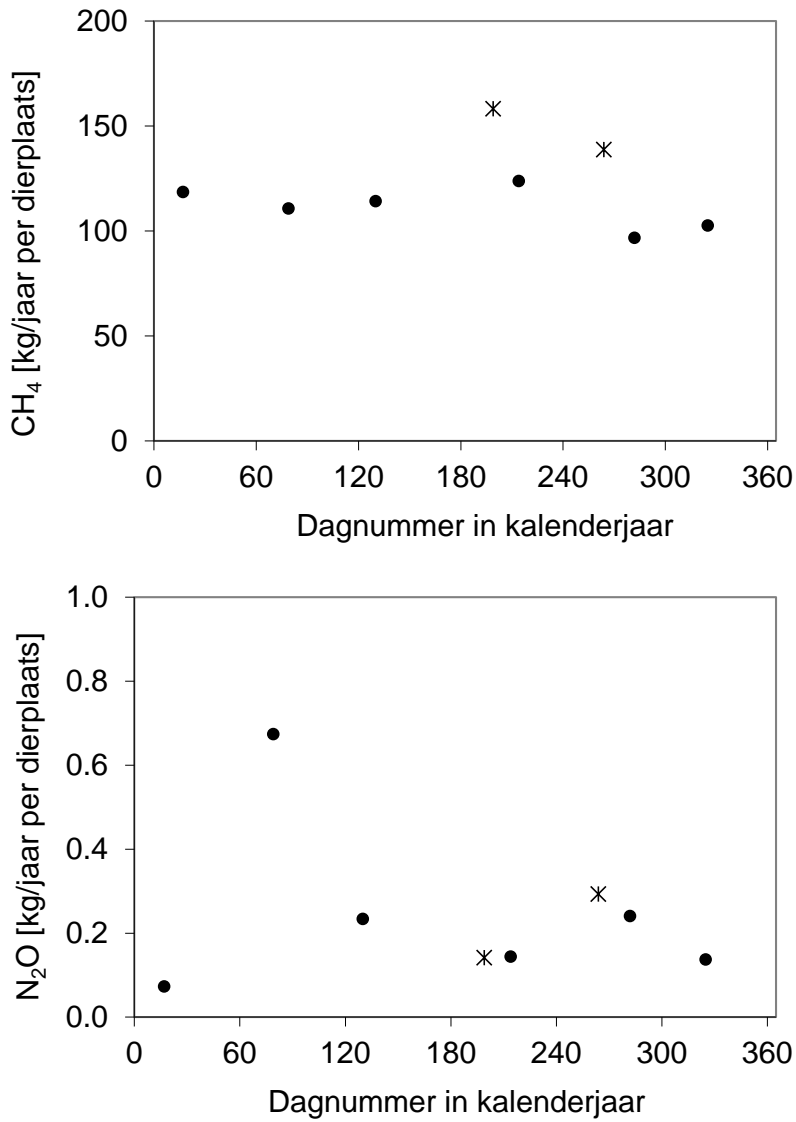

Figuur 8 Gemiddelde PM10- en PM2,5-emissies op alle verschillende meetdagen
*: metingen waarbij mistrobot niet werd gebruikt, niet meegenomen in de berekeningen

3.6 Overige broeikasgassen (CH₄ en N₂O)

In Figuur 9 worden de CH₄- en N₂O-emissies op de verschillende meetdagen weergegeven. Op basis van de resultaten van metingen 3 t/m 8 (Tabel 4) werd een gemiddelde methaanemissie (\pm standaarddeviatie tussen metingen) berekend van $111,1 \pm 10,0$ kg per dierplaats per jaar. De gemiddelde bedrijfsemisatie was significant ($P < 0,001$) lager dan de emissies gerapporteerd in de Netherlands Inventory Report 2011 (Maas e.a., 2011; 170,8 kg per dierplaats per jaar). De emissie was significant ($P < 0,001$) lager dan de emissies gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010) bij metingen aan vier melkveestallen met traditionele inrichting ($141,7 \pm 39,8$ kg per dierplaats per jaar).

De gemiddelde lachgasemissie (\pm standaarddeviatie tussen metingen; niet gecorrigeerd voor leegstand), op basis van de resultaten van metingen 3 t/m 8 (Tabel 4) was $0,25 \pm 0,22$ kg per dierplaats per jaar. De gemiddelde bedrijfsemisatie wijkt niet af ($P > 0,10$) van de emissies (0,16 kg per dierplaats per jaar) gerapporteerd in Maas e.a. (2011) en in Mosquera e.a. (2010) voor traditionele melkveestallen ($0,23 \pm 0,26$ kg per dierplaats per jaar).

Figuur 9 Gemiddelde CH₄- en N₂O-emissies op alle verschillende meetdagen
 *: metingen waarbij mestrobot niet werd gebruikt, niet meegenomen in de berekeningen

4 Conclusies

In dit rapport worden de resultaten gerapporteerd van de metingen die in het kader van het “Meetprogramma Integraal Duurzame Stallen” zijn uitgevoerd om de emissies van ammoniak, geur, PM10, PM2,5, methaan en lachgas uit een ligboxenstal voor melkvee met roostervloer voorzien van cassettes in de roosterspleten te bepalen.

Op basis van de metingen (op één locatie) zijn de volgende jaaremissies bepaald (permanent opstallen; gemiddelde emissie ± standaarddeviatie tussen metingen):

- Ammoniakemissie: $9,7 \pm 6,4$ kg per dierplaats per jaar (zonder correctie voor staltemperatuur)
 $10,1 \pm 6,3$ kg per dierplaats per jaar (met correctie voor staltemperatuur)
- Geuremissie: $45,5 \pm 49,3$ OUE per dierplaats per s
- PM10 emissie: $135,9 \pm 44,7$ g per dierplaats per jaar
- PM2,5 emissie: $44,5 \pm 20,8$ g per dierplaats per jaar
- Methaanemissie: $111,1 \pm 10,0$ kg per dierplaats per jaar
- Lachgasemissie: $0,25 \pm 0,22$ kg per dierplaats per jaar

Deze waarden hebben betrekking op de zes metingen gedurende welke de mestrobot werd gebruikt. Twee eerdere metingen waarin deze niet werd gebruikt zijn niet in deze berekening meegenomen omdat gedurende deze metingen niet werd voldaan aan de proefstalbeschrijving.

De gemiddelde bedrijfsemissies zijn vergeleken met de huidige emissiefactoren voor overige huisvesting met permanent opstallen zoals opgenomen in de Rav (ammoniak), het overzicht “Emissiefactoren fijn stof voor de veehouderij” (PM10), en gerapporteerd in de NIR (methaan, lachgas), en met de gemeten emissies in vier conventionele melkveestallen in het recente onderzoek van Mosquera et al. (2010), waarin met het hetzelfde meetprotocol is gemeten. Er is statistisch getoetst (t-toetsen) of niveaus aantoonbaar verschillen.

De gemiddelde ammoniakemissie in het onderhavige onderzoek (zowel met als zonder correctie voor staltemperatuur) was lager maar wijkt niet significant af ($P > 0,10$) van de Rav-emissiefactor voor overige huisvestingssystemen (permanent opstallen).

De gemeten ammoniakemissie (zonder correctie voor staltemperatuur) was lager en laat een aanwijzing voor verschil ($0,05 < P < 0,10$) zien ten opzichte van de emissie gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010) bij metingen aan vier melkveestallen met traditionele inrichting. De ammoniakemissie (met correctie voor staltemperatuur) was lager maar wijkt niet significant af ($P > 0,10$) van de emissie gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010).

Voor het dagelijks gebruik was $4,1 \text{ m}^2$ per dier loopvloer beschikbaar. Dit is iets hoger dan de waarde waarop de Rav-emissiefactor voor overige huisvestingssystemen is gebaseerd ($3,5 \text{ m}^2$ per dier) en de waarden ($3,1 [2,6 : 3,6]$) gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010) bij metingen aan vier melkveestallen met traditionele inrichting. Volgens het Snelstal model (Monteny e.a., 1998) zal voor dit systeem een toename van de (loop)oppervlakte van $3,5 \text{ m}^2$ tot $4,1 \text{ m}^2$ per dier een gering effect ($< 2\%$) hebben op de ammoniakemissie, aangezien de bijdrage van de kelder op de totale ammoniakemissie (door gebruik te maken van afdichtflappen in de roosterspleten om luchtuitwisseling tussen de stal en de mestkelder te beperken) beperkt zou moeten blijven.

De gemiddelde geuremissie was significant ($P < 0,001$) lager dan de emissies gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010).

De gemiddelde PM10-emissie was lager maar wijkt niet significant af ($P > 0,10$) van de emissiefactor opgenomen in het overzicht “Emissiefactoren fijn stof voor de veehouderij” voor overige huisvestingssystemen (permanent opstallen) en van de emissies gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010).

De gemiddelde PM2,5-emissie was hoger maar wijkt niet significant af ($P > 0,10$) van de emissies gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010).

De gemiddelde methaanemissie was significant ($P < 0,001$) lager dan de emissiefactor gerapporteerd in de Netherlands Inventory Report 2011 (NIR2011: Maas e.a., 2011). De emissie was significant lager ($P < 0,001$) dan de waarden gerapporteerd in Mosquera e.a. (2010).

De gemiddelde lachgasemissie was hoger maar wijkt niet significant af ($P > 0,10$) van de emissies gerapporteerd in Maas e.a. (2011) en Mosquera e.a. (2010).

Literatuur

- CEN standard 13725. 2003. Air quality - determination of odour concentration by dynamic olfactometry, European Committee for Standardization, Brussels, Belgium.
- CIGR. 2002. 4th Report of Working Group on Climatization of animal houses. Heat and moisture production at animal and house levels (eds. Pedersen, S.; K. Sällvik).
- Duinkerken, G. van, G. André, M.C.J. Smits, G.J. Monteny, K. Blanken, M.J.M. Wagemans en L.B.J. Sebek. 2003. Relatie tussen voeding en ammoniakemissie vanuit de melkveestal. Praktijkonderzoek Veehouderij Rapport 25.
- Groenestein, C.M. en A.J.A. Aarnink. 2008. Notitie over leegstand ten behoeve van het berekenen van een emissiefactor van een stal. Intern rapport 200808, Animal Science Group van Wageningen UR, Lelystad, The Netherlands.
- Groenestein, C.M., J. Mosquera en N.W.M. Ogink. 2011. Protocol voor meting van methaanemissie uit huisvestingssystemen in de veehouderij 2010. Rapport 493, Wageningen UR Livestock, Lelystad, The Netherlands.
- Hofschreuder, P., Y. Zhao, A. J. A. Aarnink, en N. W. M. Ogink. 2008. Measurement protocol for emissions of fine dust from animal housings. Considerations, draft protocol and validation. Report 134, Animal Sciences Group, Lelystad.
- Klooster, C.E. van 't, B.P. Heitlager en J.P.B.F. van Gastel. 1992. Measurement systems for emissions of ammonia and other gasses at the Research Institute for Pig Husbandry. Rosmalen: Research Institute for Pig Husbandry, Report P3.92.
- LNv (2008). Toekomstvisie of de veehouderij. Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Den Haag, 16 januari 2008.
- Maas, C.W.M. van der , P.W.H.G., Coenen, P.J. Zijlema, K. Baas, G. van den Berghe, J.D. te Biesebeek, A.T. Brandt, G. Geilenkirchen, K.W. van der Hoek, R. te Molder, R. Dröge, C.J. Peek, J. Vonk, I. van den Wyngaert. 2011. Greenhouse gas emissions in the Netherlands 1990-2009. National Inventory Report 2011, MNP, Bilthoven, The Netherlands.
- Monteny, G.J., D.D. Schulte, A. Elzing en E.J.J. Lamaker. 1998. A conceptual mechanistic model for the ammonia emission from cubicle dairy cow houses. Transactions of the ASAE 41(1), 193-201.
- Monteny, G.J., J.W.H. Huis in 't Veld, G. Van Duinkerken, G. André en F. Van der Schans. 2001. Naar een jaarrond emissie van ammoniak uit melkveestallen. Rapport 2001-09, IMAG, PV en CLM, Wageningen, The Netherlands.
- Mosquera, J., P. Hofschreuder, J.W. Erisman, E. Mulder, C.E. Van 't Klooster, N.W.M. Ogink, D. Swierstra en N. Verdoes, 2002. Meetmethoden gasvormige emissies uit de veehouderij. Report 2002-12. IMAG, Wageningen, the Netherlands.
- Mosquera, J., J. M. G. Hol, A. Winkel, J.W.H. Huis in 't Veld, F.A. Gerrits, N.W.M. Ogink en A.J.A. Aarnink. 2010. Fijnstofemissie uit stallen: melkvee. Rapport 296, Wageningen UR Livestock Research, Lelystad, The Netherlands.
- Mosquera, J., C.M. Groenestein en N.W.M. Ogink. 2011. Protocol voor meting van lachgasemissie uit huisvestingssystemen in de veehouderij 2010. Rapport 494, Wageningen UR Livestock, Lelystad, The Netherlands.
- NEN-EN 12341. 1998. Luchtkwaliteit - bepaling van de pm10 fractie van zwevend stof - referentiemethode en veldonderzoek om de referentiegieljkwaardigheid aan te tonen van meetmethoden, Nederlands Normalisatie-instituut, Delft.
- NEN-EN 14907. 2005. Ambient air quality - standard gravimetric measurement method for the determination of the pm2,5 mass fraction of suspended particulate matter, Nederlands Normalisatie-instituut, Delft.
- Ogink, N.W.M., G. Mol. 2002. Uitwerking van een protocol voor het meten van de geuremissie uit stallocaties en stalsystemen in de veehouderij. IMAG nota P 2002-57, 31 pp.
- Ogink, N.W.M.. 2011. Protocol voor meting van geuremissie uit huisvestingssystemen in de veehouderij 2010. Rapport 491, Wageningen UR Livestock, Lelystad, The Netherlands.
- Ogink, N.W.M., J. Mosquera en J.M.G. Hol. 2011a. Protocol voor meting van ammoniakemissie uit huisvestingssystemen in de veehouderij 2010. Rapport 454, Wageningen UR Livestock, Lelystad, The Netherlands.
- Ogink, N.W.M., P. Hofschreuder en A.J.A. Aarnink. 2011b. Protocol voor meting van fijnstofemissie uit huisvestingssystemen in de veehouderij 2010. Rapport 492, Wageningen UR Livestock, Lelystad, The Netherlands.

- Pedersen, S., V. Blanes-Vidal, M.J.W. Heetkamp, en A.J.A. Aarnink. 2008. Carbon dioxide production in animal houses: A literature review. *Agricultural Engineering International: CIGR Ejournal*. Manuscript BC 08 008, Vol. X. December, 2008.
- Staatscourant. 2011a. Wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij. Staatscourant 18726, 18 oktober 2011.
- Staatscourant. 2011b. Wijziging van de Regeling geurhinder en veehouderij. Staatscourant 18729, 3 oktober 2011.
- Wintjens, Y. 1993. Gaswasfles. In *Meetmethoden NH₃-emissie uit stallen. Onderzoek inzake de mest- en ammoniak- problematiek in de veehouderij 16* (eds E.N.J. van Ouwerkerk), pp. 38-40. DLO, Wageningen.
- Zhao, Y., A.J.A. Aarnink, P. Hofschreuder, en P.W.G. Groot Koerkamp. 2009. Validation of cyclone as a pre-separator for airborne dust sampling in animal houses. *Aerosol Science* 40: 868 – 878.

Bijlage A Foto's van de bedrijfssituatie

Binnenzijde stal

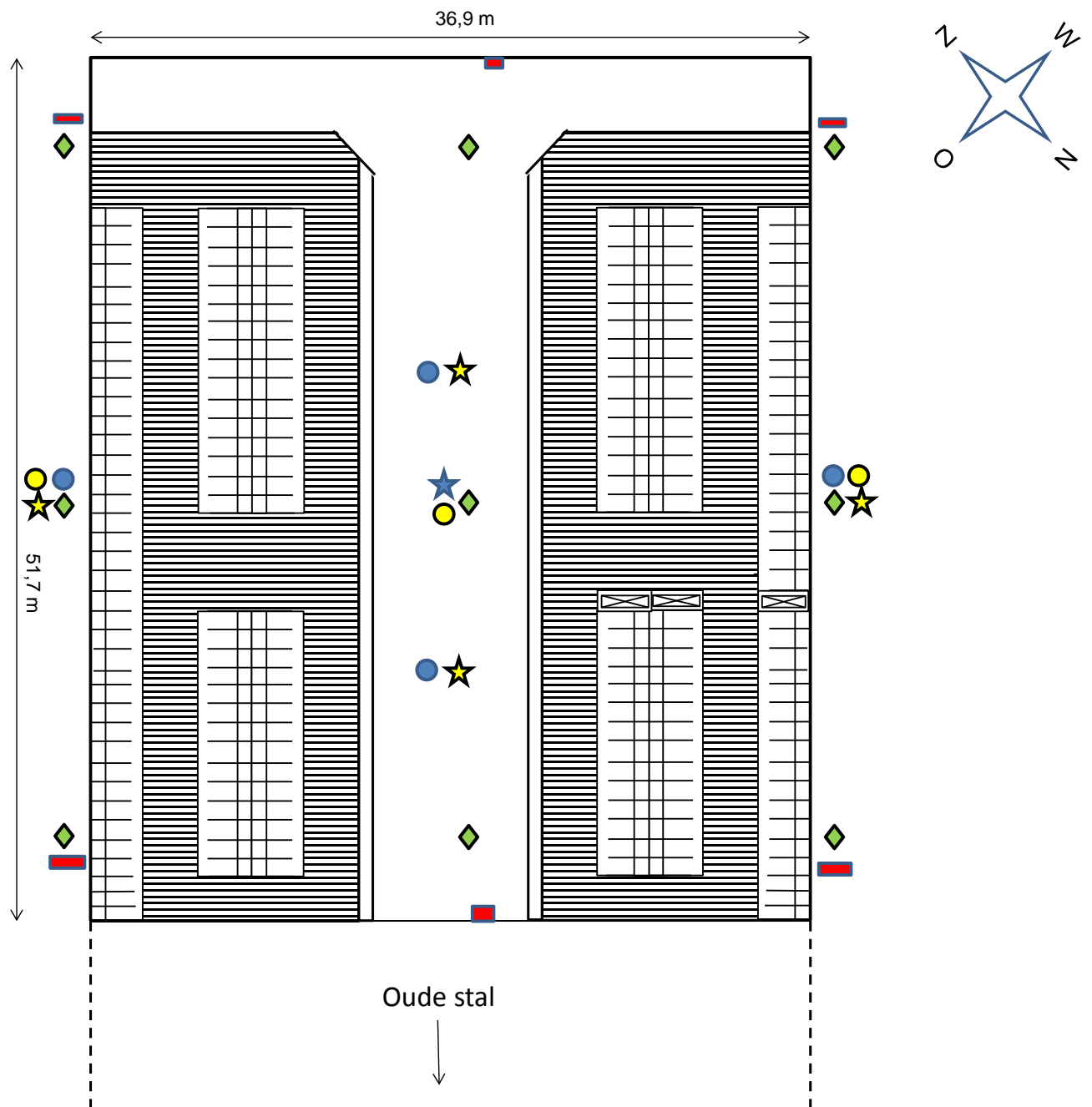

BWL 2010.34.v1 roostervloer

Niet gebruikte ligboxen en roostervloer en zeil die gebruikt werd om de nieuwe en de oude stal af te scheiden

Bijlage B Plattegrond van de stal en overzicht van de meetpunten

● Nat-chemisch (NH ₃)	★ Longmethode (geur)	■ Laser (stal: NH ₃ ; buiten: CO ₂)
◆ Innova monitor (CO ₂)	★ Longmethode (CH ₄ , N ₂ O)	■ Spiegel voor laser
● Cyclonen (PM10, PM2,5)		⊠ Voerbox

Bijlage C Beschrijving meetmethoden en praktische uitvoering

Open-pad laser (NH₃ en CO₂)

In deze methode wordt laserlicht vanuit de laser langs de emitterende oppervlakte (in dit geval de hele lengte van de stal) naar een reflector geleid, die het licht reflecteert en terug naar de laser stuurt. De golflengte van het laserlicht is specifiek voor een bepaalde gas (in dit geval NH₃ voor de open-pad NH₃-laser, of CO₂ voor de open-pad CO₂-laser). Dit betekent dat het laserlicht alleen door die specifieke moleculen wordt geabsorbeerd. Door de intensiteit van het uitgaande laserlicht en het reflecterende licht te meten is de NH₃- en CO₂-concentratie langs de hele pad te berekenen.

De open-pad laser werd gebruikt om de CO₂-concentratie buiten de stal (achtergrond) te meten. Bij aankomst voor een meting werd aan de hand van de windrichting bepaald aan welke zijde van de stal de meting plaats zou vinden. De zijde waarbij de wind de stal inblaast werd gebruikt voor de metingen. De laser en de spiegel worden tegenover elkaar geplaatst waarbij de gehele lengte van de inlaatopening wordt meegenomen. De meethoogte is circa 1,70 m. Ieder twee minuten wordt de gemiddelde concentratie in die 2 minuten met behulp van een laptop gelogd.

In de stal werd een open-pad laser gebruikt voor het bepaling van de NH₃-concentratie in de uitgaande stallucht. Ieder twee minuten wordt de gemiddelde concentratie in die 2 minuten met behulp van een laptop gelogd.

Opstelling laser buiten

Foto-akoestische multigasmonitor (NH₃ en CO₂)

Deze meetmethode is gebaseerd op het effect van infrarood licht op gassen. Als een gas wordt blootgesteld aan infrarood licht met een golflengte die dat gas absorbeert zal een deel van het licht worden geabsorbeerd. Als gevolg hiervan krijgt een aantal moleculen een hoger energieniveau wat leidt tot een stijging van temperatuur en druk. Valt het infrarood licht weg dan zullen de moleculen weer terugvallen naar hun oorspronkelijke energieniveau, temperatuur en druk zullen weer dalen. Wanneer een gas pulserend wordt belicht ontstaat een steeds wisselend druk die resulteert in een geluidsgolf die met behulp van microfoons kan worden gedetecteerd. De concentratie van het gas in een monster wordt dan door de sterkte van het signaal bepaald.

De praktische uitvoering van de meting met een foto-akoestische monitor is voor zowel de metingen in de stal als buiten (achtergrond) vergelijkbaar. De stal- of achtergrondlucht wordt op drie verschillende punten (respectievelijk in de stal of buiten de stal, verdeeld over de hele lengte van de stal) met behulp van een verzamelleiding bemonsterd en iedere vijf minuten naar de monitor geleid. De luchtmonster is dan in de multigasmonitor (Innova 1312; zie foto hieronder) geanalyseerd om de NH₃- en CO₂-concentraties te bepalen.

Innova 1312 voor het meten van de stal- en achtergrondconcentraties van NH_3 en CO_2 .

Natchemisch met wasflessen en impingers (NH_3)

Deze methode werd gebruikt om de NH_3 -concentratie in de ingaande lucht (achtergrondconcentratie) te bepalen. Bij de nat-chemische methode (Wintjes, 1993) wordt de lucht via een monsternamleiding met een constante luchtstroom ($\sim 1,0$ l/min) aangezogen met behulp van een pomp (Thomas Industries Inc., model 607CD32, Wabasha, Minnesota, VS) en een kritische capillair die een luchtstroom geeft van $\sim 1,0$ l/min. Alle lucht wordt door een impinger (geplaatst in een wasfles met 100 ml 0,05 M salpeterzuur) geleid, waarbij de NH_3 wordt opgevangen. Om rekening te houden met eventuele doorslag wordt een tweede fles in serie geplaatst. Om doorslag naar de pomp te voorkomen wordt de lucht na de impingers met zuur door een vochtvanger (impinger zonder vloeistof) geleid (zie foto hieronder). Na de bemonsteringstijd wordt de gebonden NH_3 spectrofotometrisch bepaald. Voor en na de meting werd de exacte luchtstroom bepaald met behulp van een flowmeter (Defender 510-m, Bios Int. Corp, USA; zie foto hieronder). Door de bemonsteringsduur, de bemonsteringsflow, het NH_4^+ gehalte en de hoeveelheid opvangvloeistof te verrekenen kan de NH_3 -concentratie in de bemonsterde lucht worden bepaald.

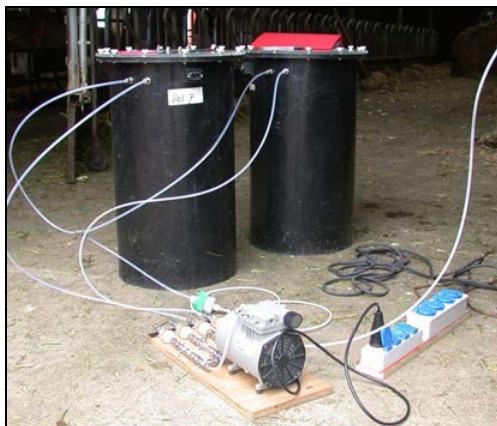
Meetopstelling nat-chemische methode voor ammoniakemissiemetingen. Links: impingers. Midden: Flowmeter. Rechts: pomp

Longmethode (geur en broeikasgassen)

Bij de toepassing van de zogenaamde longmethode (Ogink en Mol, 2002) werd eerst een 40 liter Nalophan monsterzak in een gesloten vat geplaatst. Door lucht uit het vat met behulp van een pomp (Thomas Industries Inc., model 607CD32, Wabasha, Minnesota, VS) via een teflon slang te zuigen, ontstaat in het vat onderdruk en wordt de te bemonsteren lucht aangezogen in de zak.

Bij de bepaling van de geurconcentratie werd gedurende twee uur (tussen 10:00 en 12:00 uur) stallucht aangezogen met een flow van ca. 0,4 l/min. Voordat de lucht in een geurvrije zak werd verzameld werd deze door een stoffilter geleid (type #1130, diameter: 50 mm, 1-2 μm , Savillex[®] Corp., Minnetonka, VS). De geuranalyses werden uitgevoerd volgens de Europese norm EN 13725 (CEN, 2003). Het geurlaboratorium is onder nummer L400 geaccrediteerd door de Raad voor Accreditatie te Utrecht voor het uitvoeren van geuranalyses.

Bij de bepaling van de concentratie broeikasgassen werd de monsterzak gedurende 24 uur continu gevuld met een vaste luchtstroom van 0,02 l/min. Op deze wijze werd een 24-uurs monster verkregen. Het gehalte aan broeikasgassen in het monster werd bepaald met een gaschromatograaf (Interscience/Carbo Erba Instruments, GC 8000 Top; kolom: Molsieve 5A (CH_4 , CO_2), Haysep Q (N_2O); detector: CH_4 : FID, N_2O : ECD, CO_2 : HWD).

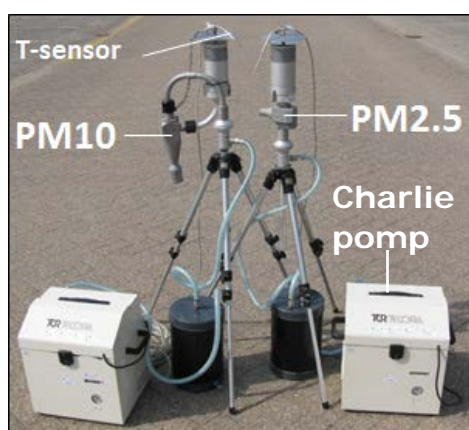
Meetopstelling voor het meten van de geurconcentratie in de uitgaande stallucht, en van de concentraties van CH₄, N₂O en CO₂ in de ingaande (achtergrond) en uitgaande stallucht.

Gravimetrische meetmethode fijn stof

De gravimetrische meetmethode is er op gebaseerd om het verschil in gewicht van het filter voor en na de meting te bepalen om zodoende de hoeveelheid ingevangen stof vast te stellen. Omdat het bij deze meetmethode slechts om kleine gewichtsverschillen gaat is de meetmethode om het stof te verzamelen aan strikte randvoorwaarde verbonden. De apparatuur voor gravimetrische meting van PM₁₀ en PM_{2,5} is gebaseerd op de standaard referentie monsternametekoppen voor bepaling van PM₁₀ en PM_{2,5} concentraties in de buitenlucht (NEN-EN 12341, 1998; NEN-EN 14907, 2005). Het verschil tussen de gebruikte apparatuur en de standaard apparatuur voor de buitenlucht is dat de impactor voorafscheider is vervangen door een cycloon voorafscheider. Dit vanwege het gevaar van overbelading van de impactieplaat, vooral bij bemonstering van PM_{2,5} (Zhao e.a., 2009). In Hofschreuder et al. (2008) worden correctielijnen vermeld voor omrekening van de concentraties gemeten met cycloon monsternametekoppen naar impactor monsternametekoppen. De volgende correcties zijn uitgevoerd:

PM₁₀: < 222,6 µg/m³: $Y = 1,0877 X$
 > 222,6 µg/m³: $Y = 0,8304 X + 57,492$
 PM_{2,5}: geen correctie

Voor de bepaling van de concentraties PM₁₀ en PM_{2,5} in de ingaande (achtergrond) en uitgaande stallucht werd lucht door inlaat, cycloon en filter gezogen met monsternamepompen van het type Charlie HV (roterend, 6 m³/uur, Ravebo Supply BV, Brielle; zie foto hieronder). De pompen werden geprogrammeerd op een flow van 1,0 m³/uur en op een start- en eindtijd van de monsternameperiode.

PM₁₀ en PM_{2,5} werd verzameld op glasvezelfilters met een diameter van 47 mm (type MN GF-3, Macherey-Nagel GmbH & Co., Düren, Duitsland), nadat de grotere stofdeeltjes waren afgescheiden met behulp van een PM₁₀ of PM_{2,5} cycloon (URG corp., Chapel Hill, VS). De filters werden voor en na de stofmonsternamete gewogen onder standaard condities: temperatuur 20 °C ± 1 °C en 50% ± 5% relatieve luchtvochtigheid (NEN-EN 14907, 2005). De hoeveelheid verzameld stof werd bepaald door het verschil in gewicht te bepalen van het filter voor en na de monsternamete.

Twee cyclonen (PM10 en PM2,5) voor de bepaling van fijn stof in de ingaande lucht

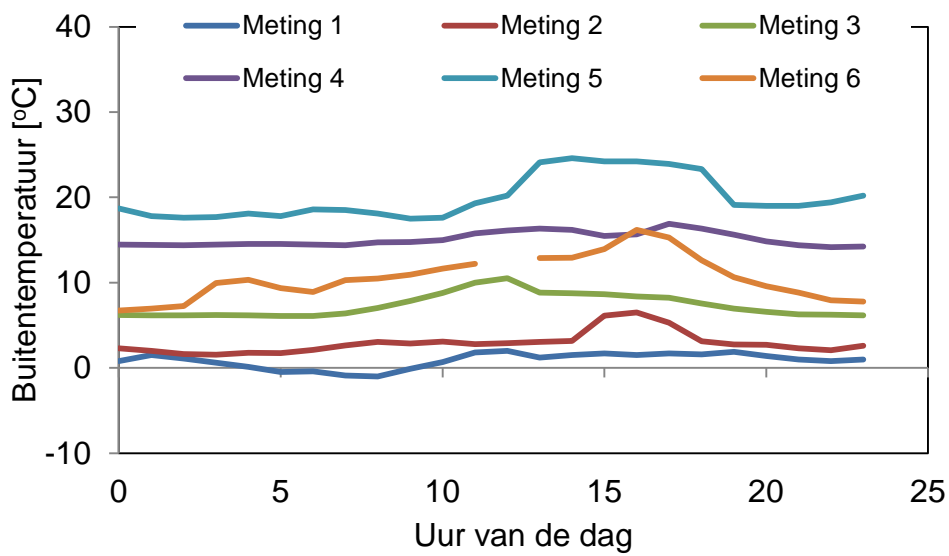
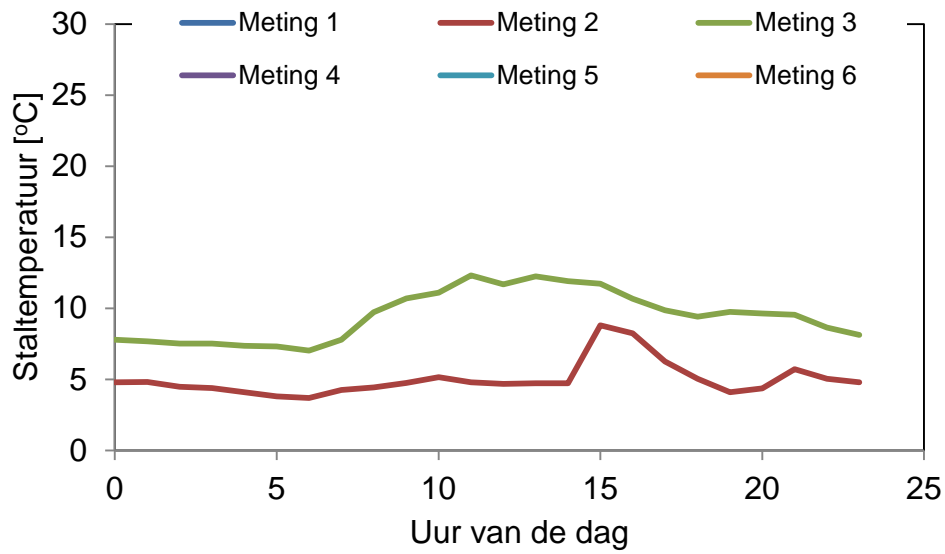
Twee cyclonen (PM10 en PM2,5) voor de bepaling van fijn stof in de luchtstroming van de uitgaande lucht.

Temperatuur en relatieve luchtvochtigheid

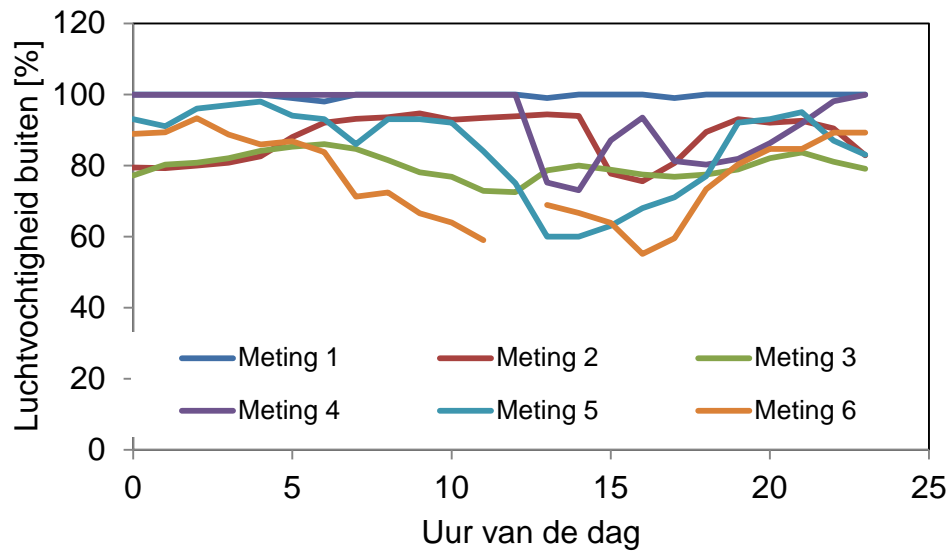
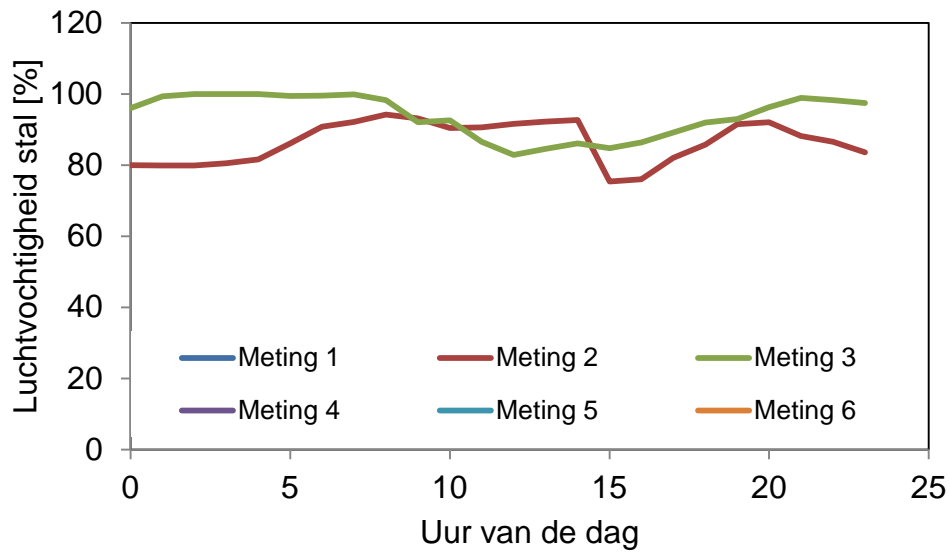
Voor de meting van temperatuur en relatieve wordt gebruik gemaakt van Rotronic T en RV sensoren (ROTRONIC Instrument Corp., Huntington, VS; zie foto hieronder), met een nauwkeurigheid van respectievelijk $\pm 1,0$ °C en $\pm 2\%$. Per meetpunt wordt een rotronic opgehangen. De data wordt eenmaal per uur gelogd als gemiddelde over dat uur.

Bijlage D Klimaatgegevens (temperatuur en luchtvochtigheid)

Uurgemiddelden stal- en buitentemperatuur

Uurgemiddelden stal- en buitenluchtvochtigheid

Wageningen UR Livestock Research

Edelhertweg 15, 8219 PH Lelystad T 0320 238238 F 0320 238050

E info.livestockresearch@wur.nl | www.livestockresearch.wur.nl